د حضرت دانیال نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

حضرت دانیال د نبوکدنضر په دربار کښې

١ ١ د یهوداه د بادشاه د یهویقیم د حکومت په دریم کال،
د بابل بادشاه نبوکدنضر یروشلم ته راغلو او هغه یې
محاصره کړو. ٢ او مالِک خُدائ یهویقیم د یهوداه بادشاه
سره د خُدائ د کور څۀ خاص څیزونه د هغۀ لاسونو ته
حواله کړل. هغۀ دا د خُدائ د کور سامانونه بابل ته د خپل
معبود کور ته یوړل او دا یې د خپل معبود د کور په خزانه
کښې کېښودل. ٣ نو بیا بادشاه د خپل دربار مشر خصی
آفسر آشپیناز ته حکم وکړو، چې یو څو بنی اِسرائیلیان چې د
شاهی خاندان او مخوریزو سړو سره تعلق ساتی راولئ. ٤
یو څو ځوانان چې هیڅ قسمه جسمانی عیب په کښې نۀ وی،
چې ښکلی، او د هر قسمه زده کړې قابلیت په کښې وی، ښۀ
هوښیار وی، په پوهېدلو کښې تېز، او د شاهی محل د خِدمت
قابل وی راوله. هغه به دې ځوانانو ته د بابل د ژبې او د ادب
لوستلو تربیت ورکړی. ٥ نو بادشاه د خپل دربار د شاهی
دسترخوان نه هغوئ ته د خوراک خوړلو او د میو څښلو
حکم ورکړو. دوئ ته به درې کاله تربیت ورکړے شی او د
دې نه وروستو به دوئ د بادشاه د خِدمت دپاره حاضر شی.
٦ په هغوئ کښې ځینې د یهوداه د قبیلې وُو لکه دانیال،
حننیاه، میشائیل او عزریاه. ٧ هغه د خصیانو مشر آفسر
په هغوئ نوی نومونه کېښودل، په دانیال یې بیلطشضر، په

حننياه يې شدرک، په ميشائيل يې ميشک، او په عزرياه يې
عبدنجو نوم کېښودو. ٨ خو دانيال دا فيصله وکړه چې
خپل ځان به په شاهی خوراک او شاهی ميو نۀ پليتوی، او
هغۀ د خصيانو د مشر آفسر نه اجازت وغوښتو چې هغه په
دې طريقې ځان نۀ پليتوی. ٩ نو اوس خُدائ پاک د
خصيانو د مشر آفسر په زړۀ کښې د دانيال دپاره مينه او
رحم واچولو، ١٠ خو د خصيانو مشر آفسر دانيال ته
ووئيل، "زۀ د خپل مالِک بادشاه نه يرېږم، چا چې ستاسو
خوراک څښاک مقرر کړے دے. او کۀ هغه تاسو د نورو
همزولو ځوانانو نه کمزوری وګوری نو بيا به څۀ کيږی؟ نو
بادشاه به بيا ستاسو په وجه زما سر پرې کړی." ١١ دانيال
بيا هغه ملازم ته وفرمائيل کوم چې د خصيانو مشر آفسر په
دانيال، حننياه، ميشائيل او عزرياه مقرر کړے وو، ١٢
"مهربانی وکړئ تاسو د خپلو نوکرانو د لسو ورځو دپاره
اندازه واخلئ، او مونږ ته د خوراک دپاره سبزی او د څښلو
دپاره د اوبو نه بغير بل څۀ مۀ راکوئ. ١٣ نو بيا زمونږ
شکلونه د هغه ځوانانو سره وګوره څوک چې شاهی خوراک
څښاک کوی، او بيا د خپلو نوکرانو سره هغه شان وکړه څۀ
چې تۀ ګورې." ١٤ نو هغه بيا دې خبرې ته راضی شو او
لس ورځې يې د هغوئ اندازه واخستله. ١٥ د لسو ورځو په
آخر کښې هغوئ د نورو ټولو ځوانانو نه صحتمند او ښۀ
ښکاريدل چا چې شاهی خوراک کولو. ١٦ نو بيا هغه ملازم
د هغوئ نه مقرر شوے خوراک او مے اخوا کړل او د هغې
په ځائ يې سبزی ورکړه. ١٧ نو دې خلورو واړو ځوانانو ته
خُدائ پاک د هر قسم ادب، عِلم، پوهه او زده کړه ورکړه، او
دانيال هم د هر قسم رويا او خوبونو تعبير کولے شو. ١٨

کوم وخت چې بادشاه د هغوئ د تربيت دپاره مقرر کړے وو
پوره شو، نو بيا د خصيانو مشر آفسر هغه ټول ځوانان
نبوکدنضر ته پېش کړل. ۱۹ بادشاه د هغوئ سره خبرې
وکړې، او هغهٔ يو کس هم په دوئ کښې د دانيال، حننياه،
ميشائيل او عزرياه برابر پېدا نهٔ کړو، نو هغوئ د بادشاه په
دربار کښې په خِدمت کولو مقرر شول. ۲۰ بادشاه د عقل
او پوهې په هره مسئله کښې به چې کله د هغوئ نه تپوس
کولو، نو هغهٔ هغوئ د خپل سلطنت د ټولو جادوګرو او
نجوميانو نه لس چنده هوښيار بياموندل. ۲۱ او دانيال د
فارس د خورس د بادشاهئ اول کال پورې هلته په شاهی
دربار کښې خِدمت کولو.

د نبوکدنضر خوب

۲ ۱ د خپلې بادشاهئ په دويم کال، نبوکدنضر داسې
خوبونه وليدل چې د هغهٔ سوچ يې ګډوډ کړو، او هغهٔ ته بيا
خوب نهٔ ورتلو. ۲ نو بيا بادشاه جادوګر، فالګر، کوډګر او
نجوميان راوغوښتل چې هغهٔ ته ووائی چې هغهٔ څهٔ خوب
ليدلے دے. هر کله چې هغوئ راغلل او د بادشاه په وړاندې
ودرېدل، ۳ هغهٔ دوئ ته ووئيل، ”ما يو خوب ليدلے دے
کوم چې زهٔ ډېر پرېشانه کړے يم او زهٔ غواړم چې په دې
پوهه شم چې د دې خوب څهٔ مطلب دے.“ ۴ نو بيا
نجوميانو هغهٔ ته په آرامی ژبه کښې ووئيل چې، ”بادشاه
سلامت دې تر ابده ژوندے وی. خپلو خادِمانو ته دې خپل
خوب بيان کړه، نو مونږ به د هغې تعبير تاسو ته ووايو.“ ۵
خو بادشاه نجوميانو ته ووئيل، ”ما دا پخه فيصله کړې ده،

کهٔ چرې تاسو ما ته دا ونهٔ وایئ چې زما خوب څنګه وو او تعبیر یې نهٔ کړئ، نو زهٔ به تاسو ټوټه ټوټه کړم او ستاسو کورونه به د خاورو په ډېرو بدل کړم. ﴿۶﴾ خو کهٔ تاسو ما ته زما خوب ووایئ او بیا د هغې تعبیر راته ووایئ، نو زهٔ به تاسو ته تحفې، انعامونه او لوئ عزت درکړم. اوس تاسو ما ته زما خوب ووایئ او هغه راته تعبیر کړئ.“ ﴿۷﴾ نو یو ځل بیا هغوئ هغهٔ ته ووئیل، ”بادشاه دې خپلو خادِمانو ته خپل خوب بیان کړی، او مونږ به یې تعبیر کړُو.“ ﴿۸﴾ نو بیا بادشاه هغوئ ته په جواب کښې ووئیل، ”زهٔ په دې یقین لرم چې تاسو د وخت نه فائده اخلئ، ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې دا زما پخه فېصله ده. ﴿۹﴾ کهٔ چرې تاسو ما ته زما خوب ونهٔ وایئ، نو بیا تاسو دپاره صرف یوه سزا ده. تاسو دا صلاح کړې ده چې ما ګمراه کړئ او راته دروغ ووایئ او ما دوکه کړئ، او تاسو دا اُمید ساتئ چې زما سوچ به بدل شی. نو بیا تاسو ما ته زما خوب ووایئ، او بیا زهٔ به په دې پوهه شم چې تاسو یې ما ته تعبیر هم راکولے شئ.“ ﴿۱۰﴾ نجومیانو بادشاه ته په جواب کښې ووئیل، ”په زمکه داسې هیڅ څوک نشته چې د بادشاه په دې خبره عمل وکړی. تر اوسه پورې داسې نهٔ دی شوی چې یو بادشاه د خپل فالګر، جادوګر یا نجومی نه داسې تپوس کړے وی، کهٔ هغه بادشاه هر څومره لوئ او طاقتور وی. ﴿۱۱﴾ بادشاه سلامت تاسو چې څهٔ غواړئ هغه یو ناممکن کار دے. دا بادشاه ته د هغهٔ د معبودانو نه بغیر هیڅ څوک نهٔ شی څرګندولے، او هغوئ د انسانانو سره نهٔ اوسیږی.“ ﴿۱۲﴾ بادشاه چې کله دا واورېدل نو په دې هغه ډېر زیات په قهر شو او حکم یې وکړو چې د بابل ټول هوښیاران او پوهان دې قتل کړے شی. ﴿۱۳﴾ نو بیا د

هوښیارانو د قتلولو حکم جاری شو، او د دانیال او د هغهٔ
ملګرو پسې یې هم کسان ورولیږل چې هغوئ قتل کړی. ۱۴
هرکله چې اریوک د بادشاه د محافظانو مشر، د بابل د
هوښیارانو قتلولو پسې ووتو نو دانیال په ډېر هوښیارتیا او
تمیز د هغهٔ سره خبرې وکړې. ۱۵ هغهٔ د بادشاه د آفسر نه
تپوس وکړو چې، ”بادشاه دومره سخت فرمان ولې جاری
کړے دے؟“ بیا د بادشاه آفسر اریوک دانیال ته ټوله قیصه
بیان کړه. ۱۶ نو په دې اورېدو سره دانیال سمدستی بادشاه
له ورغلو او د هغهٔ نه یې وخت وغوښتلو، چې دے به ورته د
خوب تعبیر ورکړی. ۱۷ نو بیا دانیال خپل کور ته واپس
لاړو او ټوله قیصه یې خپلو ملګرو حننیاه، میشائیل، او
عزریاه ته بیان کړه. ۱۸ هغهٔ دوئ ته خواست وکړو چې
آسمانی خُدائ پاک ته د دې راز د ښکندولو په حقله د رحم
سوال وکړئ، نو چې دے، د دهٔ دوستان او د بابل نور
هوښیاران قتل نهٔ شی. ۱۹ په هم هغه شپه دا راز په رویا
کښې دانیال ته ښکند شو. نو بیا دانیال د آسمانی خُدائ پاک
ثناء صِفت بیان کړو ۲۰ او هغهٔ وفرمائیل چې، ”د خُدائ
پاک نوم ته دې د تل دپاره ثناء صِفت وی، حکمت او قدرت
د هغهٔ دے. ۲۱ هغه وختونه او حالات بدلوی، هغه بادشاهان
په تخت کښېنوی او هغوئ اخوا کوی. هغه پوهانو له پوهه او
عالمانو له عِلم ورکوی. ۲۲ هغه ژور او پټ د راز خیزونه
ښکندوی، هغه ترې خبر دے څهٔ چې په تیارهٔ کښې پراتهٔ
دی، او د هغهٔ نه ګېرچاپېره نُور دے. ۲۳ زهٔ ستا ثناء صِفت
او شُکر ګزاری کوم، اے زما د پلار نیکهٔ پاکه خُدایه. ځکه
چې تا ما له پوهه او قدرت راکړے دے. تا ما ته هغه څهٔ
وښودل د څهٔ چې مونږ ستا نه غوښتنه وکړه، تا ما ته د

بادشاه خوب او د هغهٔ مسئله څرګنده کړه.“

حضرت دانیال خوب تعبیروی

۲۴ نو بیا دانیال اریوک له لاړو، څوک چې بادشاه د بابل د
هوښیارانو د قتلولو دپاره مقرر کړے وو، ”د بابل هوښیار
خلق مۀ قتلوه. ما بادشاه له بوځه، او زۀ به د هغهٔ خوب تعبیر
هغهٔ ته ورکړم.“ ۲۵ نو اریوک سمدستی دانیال بادشاه له
بوتلو او هغهٔ بادشاه ته ووئیل، ”ما د یهوداه په جلاوطنو خلقو
کښې یو کس پیدا کړو څوک به چې بادشاه ته د هغهٔ د خوب
مطلب ووائی.“ ۲۶ بادشاه دانیال نه تپوس وکړو، چا ته به
یې چې بیلطشضر وئیل، ”آیا تۀ ما ته دا وئیلے شې چې ما
څنګه خوب لیدلے دے او د هغې تعبیر کولے شې؟“ ۲۷
دانیال جواب ورکړو، ”د کوم راز چې بادشاه تپوس کوی
هغه هیڅ یو هوښیار، فالګر، جادوګر، او نجومی نۀ شی کولے
چې هغه راز بیان کړی، ۲۸ خو په آسمان کښې یو خُدائ
پاک موجود دے څوک چې پټ رازونه څرګندوی، هغهٔ چې
نبوکدنضر بادشاه ته په خوب کښې ښودلی دی چې په
راتلونکو ورځو کښې به څۀ پیښ شی. کله چې تۀ په خپل کټ
کښې پروت وې او کوم خوب او رویا چې تا ولیدله او ستا
په ذهن کښې هغه تیره شوې ده هغه څۀ داسې ده. ۲۹ اے
بادشاه سلامت کله چې تۀ هلته پروت وې، نو ستا فکر او
سوچ د راتلونکو حالاتو طرف ته واوړیدو، او د رازونو ښکاره
کوونکی درته دا وښودل چې په آئنده کښې به څۀ کیږی. ۳۰
دا کوم راز چې ما ته څرګند شو، د دې دا مطلب نۀ دے چې
ګنې زۀ دې د نورو کسانو نه ډیر هوښیار یم، خو دا د دې
دپاره چې تۀ، اے بادشاه سلامت، د دې راز په تعبیر باندې

کوم چې ستا په خیال کښې تیر شو پوهه شې. ﴿۳۱﴾ اے بادشاه سلامت تا په خوب کښې ولیدل چې یوه لویه ځلیدونکې او حیرانوونکې مجسمه ستا په وړاندې ولاړه وه او هغه یرووونکې وه. ﴿۳۲﴾ د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو نه جوړ شوے وو، د هغهٔ سینه او لاسونه د سپینو زرو نه، د هغهٔ ګېډه او پتونونه د زېړو نه جوړ ؤو، ﴿۳۳﴾ د دې پنډئ د اوسپنې، او د پښو څهٔ حِصه د اوسپنې او څهٔ حِصه د پخې شوې خاورې نه جوړه شوې وه. ﴿۳۴﴾ هرکله چې تا دې ته کتل، نو په دې وخت کښې د غرهٔ نه یو لوئ کاڼے په خپله راجدا شو، خو د انسان په لاسونو نه. هغه د هغه مجسمې په پښو راپرېوتو کومې چې د اوسپنې او خاورو نه جوړې شوې وې او هغه یې ټوټه ټوټه کړې. ﴿۳۵﴾ نو بیا اوسپنه، خاوره، زېړ، سپین زر او سرهٔ زر ټول ټوټه ټوټه شو او داسې والوتل لکه څنګه چې په اوړی کښې بوس د غنمو په درمند کښې الوځی. هوا هغه ټول یوړل او هیڅ نښه یې پاتې نهٔ شوه. خو هغه کاڼی کوم چې دا مجسمه وویشته هغې نه یو لوئ غر جوړ شو او ټوله زمکه یې ونیوله. ﴿۳۶﴾ دا ستا خوب وو، او زهٔ به یې اوس تعبیر هم درته بیان کړم. ﴿۳۷﴾ تاسو، اے بادشاه سلامت، د ټولو بادشاهانو نه لوئ بادشاه یئ. آسمانی خُدائ پاک درته بادشاهی او قدرت، زور شان او شوکت درکړے دے. ﴿۳۸﴾ هغهٔ ستا لاسونو ته ټول انسانان او ځناور او د هوا مارغان حواله کړی دی. چرته چې هم دوئ اوسیږی، هغهٔ تهٔ په هغوئ ټولو حکمران مقرر کړے یې. او هغه د سرو زرو سر تهٔ په خپله یې. ﴿۳۹﴾ ستا نه وروستو، به یوه بله بادشاهی قائمه شی چې ستا د بادشاهئ نه به کمزورې وی، او بیا به دریمه بادشاهی راشی، د زېړو به وی، او دا به

په ټوله زمکه حکمراني وکړي. ۴۰ په آخر کښې به بيا
څلورمه بادشاهي راشي چې د اوسپنې په شان به مضبوطه
وي ځکه چې اوسپنه هر څۀ ماتوي او ټوټه ټوټه کوي، نو بيا
څنګه چې اوسپنه څيزونه ټوټه ټوټه کوي نو داسې به هغه نور
ټول مات او ټوټه ټوټه کړي. ۴۱ لکه څنګه چې تا وليدل چې
د هغې د پښو او ګوتو څۀ حِصه د اوسپنې او څۀ حِصه د
پخې خاورې نه جوړه وه نو دا به جدا شوې بادشاهت وي،
خو بيا به هم په کښې څۀ نا څۀ د اوسپنې زور پاتې وي،
څنګه چې تا اوسپنه خاورې سره يوځائ وليدله. ۴۲ کۀ څۀ
هم چې تا وليدل چې اوسپنه د ختې سره ګډه شوې وه، نو بيا
به د دې بادشاهۍ څۀ حِصه طاقتوره او څۀ حِصه کمزورې
وي. ۴۳ تاسو وليدل چې اوسپنه د خاورې سره يوځائ
شوې وه، نو بيا به دغه شان د هغه بادشاهۍ خلق هم کوشش
وکړي چې د يو بل سره په وادۀ کولو د يو بل ملاتړ جوړ شي،
خو دوئ به په خپلو کښې په اتفاق نۀ شي لکه څنګه چې
اوسپنه د خاورو سره يوځائ کېدلے نۀ شي. ۴۴ د هغه
بادشاهانو په زمانه کښې، به آسماني خُدائ پاک داسې
بادشاهي راولي چې هغه به هيځکله نۀ ختميږي، نۀ به دا بل
قوم نيولے شي. هغه به دا ټول بادشاهتونه مات کړي او ختم
به يې کړي، خو دا به د تل دپاره پاتې شي. ۴۵ دا د غرۀ نه د
کاڼي د راجدا کېدلو د رويا تعبير دے، خو د انسانانو په
لاسونو نه، هغه کاڼي چې اوسپنه، زيړ، خاوره، سپين زر او
سرۀ زر يې ټوټه کړل. لوئ خُدائ پاک بادشاه ته دا ښودلې
دي چې په راتلونکې وخت کښې به څۀ کيږي. دا خوب رښتيا
او تعبير يې باورې دے.“

د بادشاه حضرت دانیال ته انعام ورکول

۴۶ نو بیا نبوکدنضر بادشاه د دانیال په وړاندې تیټ شو او
د هغۀ عزت يې وکړو او حکم يې وکړو چې هغۀ ته د غلو دانو
او د خوشبو نذرانې وړاندې کړئ. ۴۷ بادشاه دانیال ته
ووئیل، ”بېشکه ستا خُدائ پاک د ټولو معبودانو خُدائ پاک
دے او د بادشاهانو مالِک دے او د رازونو ښکاره کوونکے
دے. ځکه چې تا ته دا راز څرګند کړے شو.“ ۴۸ بیا
بادشاه دانیال ته لوئ مقام ورکړو، او ډیرې او ښکلې تحفې
يې ورکړې. بادشاه هغه د بابل په ټوله صوبه باندې حکمران
او د ټولو هوښیارانو مشر مقرر کړو. ۴۹ نو د دانیال په
خواست سره بادشاه شدرک، میشک، او عبدنجو د بابل د
صوبې په انتظامیه کښې آفسران مقرر کړل، او په خپله دانیال
په شاهی دربار کښې پاتې شو.

د سرو زرو د مجسمې د عبادت حکم

٣ ۱ نبوکدنضر بادشاه يوه د سرو زرو مجسمه جوړه
کړه چې لس کم سل فټه اوچته او نهۀ فټه پلنه وه، او هغۀ هغه
د بابل په صوبه کښې د دُورا په میدان کښې ودروله. ۲ نو
بیا بادشاه ټولو حکمرانانو، مشیرانو، خزانچیانو، قاضیانو او
د صوبو آفسرانو ته پیغام ولیږلو چې د مجسمې د لګولو
مراسمو له راشئ کومه چې هغۀ ودرولې وه. ۳ نو بیا ټول
حکمرانان، مشیران، خزانچیان، قاضیان، او د صوبې نور
آفسران د مجسمې د وقف کیدو رسم له راغونډ شول کومه
چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه او د هغې په وړاندې هغوئ

ودرېدل. ۴ نو بيا ډندورچي په اوچت آواز اعلان وکړو، "اے د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو، تاسو ته دا حکم دے چې هغه ضرور سر ته ورسوئ. ۵ څنګه چې تاسو د بيګل، شپيلۍ، رباب، بينجو، سرينديې، ستار او هر قسمه موسيقۍ او سازونو آواز واورئ نو هغه د سرو زرو مجسمې ته عبادت او سجده وکړئ کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې ده. ۶ هر هغه څوک چې عبادت او سجده ونۀ کړی نو هغه به سمدستی د اور په لمبه بټۍ کښې وغورزولے شی." ۷ نو هرکله چې هغوئ د بيګل، شپيلۍ، رباب، بينجو، سرينديې، ستار او هر قسمه موسيقۍ او سازونو آواز واورېدو، نو د ټولو خلقو او ټولو قومونو او د هرې ژبې خلقو، هغه د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړه او د هغې عبادت يې وکړو، کومه چې نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه.

د حضرت دانيال په دوستانو د نافرمانۍ اِلزام

۸ نو په دې موقع څۀ نجوميان بادشاه له ورغلل او د يهوديانو خلاف يې سخت شکايت وکړو. ۹ هغوئ نبوکدنضر بادشاه ته ووئيل چې، "اے بادشاه، تۀ دې د تل دپاره ژوندے يې. ۱۰ اے بادشاه سلامت، تاسو يو فرمان جاری کړے دے، هغه دا چې هر څوک چې د بيګل، شپيلۍ، رباب، بينجو، سرينديې، ستار او هر قسمه موسيقۍ او سازونو آواز واوری هغوئ دې د سرو زرو مجسمې ته سجده وکړی او د هغې عبادت دې وکړی. ۱۱ او هر څوک چې دې مجسمې ته سجده ونۀ کړی او د هغې عبادت ونۀ کړی، نو هغه به د بل شوې اور بټۍ ته ضرور وغورزولے شی. ۱۲ خو اے بادشاه سلامت، دلته يو څو يهوديان دی څوک چې تا

د بابل په صوبې باندې مشران مقرر کړی دی، شدرک،
میشک او عبدنجو، څوک چې تا له توجو نۀ درکوی. نۀ
هغوئ ستا د معبودانو خِدمت کوی او نۀ د هغه سرو زرو د
مجسمې عبادت کوی کومه چې تا ودرولې ده.“ ۱۳ نو بیا په
دې باندې بادشاه ډېر غصه شو او حکم یې وکړو چې
سمدستی شدرک، میشک، او عبدنجو ما ته حاضر کړئ. نو
دا کسان بادشاه له راوستلے شول. ۱۴ نو بیا نبوکدنضر
هغوئ ته ووئیل، ”شدرک، میشک او عبدنجو ولې دا خبره
رښتیا ده چې تاسو زما د معبودانو خِدمت او د هغه سرو زرو
د مجسمې عبادت نۀ کوئ کومه چې ما ودرولې ده؟ ۱۵
اوس کله چې تاسو د بیګل، شپیلۍ، رباب، بینجو، سریندې،
ستار او هر قسمه موسیقۍ او سازونو آواز واورئ، نو کۀ
چرې تاسو دې ته تیار یئ چې هغه د سرو زرو د مجسمې په
وړاندې ټیټ شئ او د هغې عبادت وکړئ کومه چې ما جوړه
کړې ده، نو ډېره ښۀ ده. خو کۀ چرې تاسو د هغې عبادت
ونۀ کړئ نو تاسو به سمدستی د اور بټۍ ته وغورزولے شئ.
نو کوم یو معبود به تاسو زما د لاسه خلاص کړی؟“ ۱۶
شدرک، میشک او عبدنجو بادشاه ته جواب ورکړو، ”اے
نبوکدنضره، مونږ ته د دې ضرورت نشته چې ستا نه په دې
معامله کښې د خپل ځان ساتنه وکړُو. ۱۷ اے بادشاه کۀ
چرې مونږ د بل شوې اور بټۍ ته وغورزولے شُو، نو د کوم
خُدائ پاک چې مونږ خِدمت کوُو هغه دا کولے شی چې
مونږ د هغې نه وساتی، او هغه به مونږ ستا د لاسونو نه بچ
کړی. ۱۸ اے بادشاه سلامت، خو کۀ چرې هغه مونږ ستا
نه بچ هم نۀ کړی، خو تۀ په دې پوهه شه چې مونږ به نۀ ستا د
معبودانو عبادت او نۀ د هغه سرو زرو د مجسمې عبادت

وکړُو کومه چې تا ودرولې ده.“

د حضرت دانيال دوستانو له د مرګ سزا اورول

۱۹ نو بيا نبوکدنضر شدرک، ميشک او عبدنجو ته ډېر
سخت غصه شو، او د غصې نه د هغهٔ رنګ تک سور شو. او
هغهٔ حکم وکړو چې هغه د اور بټۍ د پخوا نه اووهٔ ځله زياته
ګرمه کړئ. ۲۰ او هغهٔ په خپل فوج کښې څو تکړه کسانو ته
حکم وکړو چې شدرک، ميشک او عبدنجو کلک وتړئ او په
بټۍ کښې يې د اور لمبو ته وغورزوئ. ۲۱ نو بيا هغوئ هغه
درې واړه کسان د خپلو قميصونو، پرتوګونو، چوغو او پټکو
سره وتړل او د اور لمبو ته يې په بټۍ کښې وروغورزول. ۲۲
خو د بادشاه حکم ډېر زورَور وو او بټۍ ډېره زياته ګرمه
شوې وه نو ځکه د اور شغلو هغه فوجيان وسوزول او مړهٔ
يې کړل چا چې شدرک، ميشک او عبدنجو د اور په بټۍ
کښې وغورزول. ۲۳ نو دا درې کسان کلک تړلے شوی وُو
او د اور بټۍ کښې يې وغورزول. ۲۴ سمدستی په حيرانتيا
سره نبوکدنضر راپاڅېدو او هغهٔ د خپلو مشيرانو نه تپوس
وکړو، ”ولې مونږ درې کسان نهٔ وُو تړلی او په دې بټۍ کښې
مو نهٔ وُو غورزولی څهٔ؟“ په جواب کښې هغوئ ورته ووئيل
چې، ”آو جي، اے بادشاه سلامت.“ ۲۵ هغهٔ ووئيل چې،
”خو وګورئ، زهٔ درې نه، بلکې څلور کسان وينم چې په اور
کښې ګرځی، چې نهٔ تړلے شوی دی او نهٔ ورته څهٔ نقصان
رسېدلے دے او څلورم کس لکه د مقدسې فرښتې په شان
ښکاری.“

د حضرت دانیال د دوستانو آزادېدل او هغوئ ته اوچت مقام ورکول

۲۶ نو بیا نبوکدنضر د اور د بټۍ خولې ته نزدې ورغلو او
آواز یې ورکړو، ”شدرک، میشک او عبدنجو، د خُدائ تعالیٰ
خِدمتګارانو، بهر راوځئ. دلته راشئ.“ نو شدرک، میشک او
عبدنجو د اور نه بهر راووتل. ۲۷ نو بیا لوئ آفسران،
سرکاری کسان، حکمرانان، او مشیران د هغوئ نه
ګېرچاپېره راټول شول او وې لیدل چې اور بلکل د هغوئ بدن
ته څۀ نقصان نۀ دے ورکړے، او نۀ د هغوئ د سر وېښتۀ
راګونجې شوی دی، او د هغوئ چُوغې هم نۀ دی سوزېدلې،
او د هغوئ د بدن نه د اور بوئ هم نۀ تلو. ۲۸ نو بیا
نبوکدنضر ووئیل، ”د شدرک، میشک او د عبدنجو د خُدائ
پاک ثناء دې وی چا چې خپله فرښته راولېږله او خپل
خِدمتګاران یې بچ کړل. د هغوئ په هغۀ باندې ایمان وو او
زما حکم یې د پښو لاندې کړو او هغوئ دې ته تیار وُو چې د
خُدائ پاک دپاره خپل ژوند د لاسه ورکړی نۀ دا چې د هغۀ
په ځائ د بل معبود خِدمت او عبادت وکړی. ۲۹ نو په دې
وجه زۀ دا حکم جاری کوم چې د ټولو خلقو او قومونو او د
هرې ژبې خلق کۀ چرې هغوئ د شدرک، میشک او عبدنجو
د خُدائ پاک خلاف څۀ ووائی نو هغوئ به ټوټې ټوټې شی او
د هغوئ کورونه به تباه کړے شی، ځکه چې بل یو معبود هم
داسې نشته چې څوک داسې بچ کړی.“ ۳۰ نو بیا بادشاه
شدرک، میشک او عبدنجو ته د بابل په صوبه کښې نور هم
اوچت مقام ورکړو.

د نبوکدنضر دوېم خوب ليدل

۴ ۱ نبوکدنضر بادشاه د دُنيا ټولو خلقو، ټولو قومونو، او
ټولو ژبو ويوونکو ته دا پيغام ورولېږلو چې، په خير اوسئ.
۲ زۀ غواړم چې تاسو ته د هغه معجزو او حېرانونکو نښو
په حقله خبرې وکړم کومې معجزې چې خُدائ تعالىٰ زما
دپاره کړې دى. ۳ د هغۀ معجزې څومره لوئ دى، او د
هغۀ عجائبات څومره طاقتور دى. د هغۀ بادشاهى تر ابده
پورې ده، او د هغۀ بادشاهى نسل در نسل پورې ده. ۴ ما
نبوکدنضر په خپل محل کښې په آرام او عېش عشرت سره
ژوند کولو. ۵ ما يو خوب وليدو کوم چې زۀ ويرولم. کله
چې زۀ په خپل کټ کښې پروت وم، نو کومه رويا او تصور
چې زما په خيال کښې راغلو نو هغې زۀ ډېر زيات ويرولم.
۶ نو ما بيا حکم وکړو چې د بابل ټول هوښيار خلق
راوغواړئ چې زما د خوب تعبير وکړى. ۷ نو کله چې
جادوګر، فالګر، نجوميان او قسمت معلومونکى راغلل، ما
هغوئ ته خوب ووئيلو خو هغوئ د هغې تعبير ما ته ونۀ کړے
شو. ۸ خو آخر دانيال زما حضور ته راغلو، او ما ورته
خپل خوب بيان کړو. مقدسو معبودانو ورته خاص طاقت
ورکړے وو، او ما په هغۀ باندې د خپل معبود بيلطشضر نوم
کېښودو. او د معبودانو روح په هغۀ کښې وو. ۹ ما ورته
ووئيل چې، ”بيلطشضر د جادوګرانو مشره زۀ په دې پوهېږم
چې د معبودانو روح په تا کښې دے، او هيڅ راز معلومول
ستا دپاره مشکل کار نۀ دے. زما خوب داسې دے، او تۀ يې
ما ته تعبير راکړه. ۱۰ کله چې زۀ په خپل کټ کښې اودۀ وم
ما دا خوب وليدلو، ما وليدل، زما په وړاندې د زمکې په مينځ
کښې يوه ونه ولاړه وه. او هغه ډېره زياته اوچته وه. ۱۱ دا

ونه ډېره غټه او لوړه او طاقتوره شوه او سر يې د آسمان
سره ولګېدو، او دا به د ټولې دُنيا د بل سر نه ښکارېدله. ۱۲
د هغې پاڼې ښکلې وې، او مېوه يې ډېره وه، او په دې کښې د
هر چا خوراک وو. او د هغې لاندې د مېدان ځناورو د ځان
دپاره د پناه ځائ پېدا کړو، او د هوا مارغانو يې په ښانګو
کښې ځان له جالې جوړې کړې، او هغې نه هر يو مخلوق ته
خوراک مِلاوېدلو. ۱۳ کله چې ما لا په خوب کښې د دې
رويا په حقله سوچ کولو، نو ومې ليدل چې د آسمان نه يوه
مقدسه فرښته راکوزېده، چې اخوا ديخوا يې کتل. ۱۴ هغې
په زور سره دا اعلان وکړو چې، دا ونه راوغورزوئ او
ښانګې يې پرې کړئ، د دې پاڼې راوشوکوئ او مېوه يې تس
نس کړئ. د دې لاندې ځناور او د ښانګو نه يې مارغان
وشړئ. ۱۵ خو د دې بېخ په زمکه کښې پرېږدئ او د
اوسپنې او زېړو پتىٔ ترې نه تاو کړئ. او هلته يې په واښو
کښې پرېږدئ. نو پرېږدئ چې هغه په پرخه کښې لوند شى او
هغه دې په ځنګل کښې د ځناورو سره اوسېږى. ۱۶ اووهٔ
کاله به هغه د انسان عقل نهٔ لرى بلکې د هغهٔ عقل به د
ځناورو وى. ۱۷ د هغه فرښتې د سزا ورکولو فېصله
واورولے شوه، ترڅو چې هر يو کس ته د دې پته ولګى چې
خُدائ تعالىٰ د انسانانو په بادشاهىٔ باندې اختيار لرى او چې
هغه چا له وغواړى نو هغهٔ له بادشاهى ورکوى، کهٔ څهٔ هم
چې هغه کس ډېر غريب وى.“ ۱۸ نبوکدنضر بادشاه ووئيل،
”دا هغه خوب دے چې ما وليدلو. نو بيا بيلطشضره، تهٔ ما ته
د دې تعبير بيان کړه ځکه چې زما يو شاهى مشير هم ما له د
دې تعبير نهٔ شى راکولے. خو تهٔ يې راکولے شې ځکه چې د
مقدسو معبودانو روح په تا کښې دے.“

د حضرت دانیال د دویم خوب تعبیر ورکول

۱۹ نو دانیال، چې بل نوم یې بیلطشضر وو، په دې دومره
هیبت واخستو چې د څهٔ وخت دپاره هیڅ یې هم نهٔ شو
فرمائیلے، او د هغهٔ سوچ هغه وارخطا کړو. نو بادشاه هغهٔ ته
ووئیل، ”بیلطشضره، په دې خوب او د هغې په مطلب مهٔ
خفه کېږه.“ خو بیلطشضر ورته په جواب کښې وفرمائیل،
”بادشاه سلامت، زهٔ غواړم چې دا خوب او د دې تعبیر دې
ستا دپاره نه بلکې ستا د دشمنانو دپاره وی. ۲۰ هغه ونه
چې تا ولیدله، کومه چې دومره لوړه وه چې آسمان ته
رسېدلې وه او په دُنیا کښې هر چا ته ښکارېدله، ۲۱ د هغې
پاڼې ښائسته وې او مېوه یې دومره زیاته وه چې د ټولې دُنیا
دپاره کافی وه. ځنګلی ځناورو د دې لاندې آرام کولو او
مارغانو به د دې په څانګو کښې جالې جوړولې. ۲۲ اے
بادشاه سلامت، تهٔ په خپله هغه ونه یې. تهٔ ډېر اوچت او
مضبوط شوے یې، تهٔ دومره لوئ شوے یې چې لویوالے دې
تر آسمانه پورې رسېدلے دے او ستا بادشاهت د زمکې د بله
سره پورې رسېږی. ۲۳ اے بادشاه سلامت، تا یوه مقدسه
فرښته ولیدله، چې د آسمان نه لاندې راکوزېدله او فرمائیل
یې چې، دا ونه ووهئ او تباه یې کړئ، خو د هغې تنه او
جرړې په زمکه کښې پرېږدئ او د اوسپنې او زېړو په زنځیر
یې وتړئ او په واښو کښې یې پرېږدئ. او پرېږده چې په پرخه
کښې لوند شی، او چې د اوو کالونو پورې د ځنګلی ځناورو
په مینځ کښې پاتې شی. ۲۴ اے بادشاه سلامت، ستا د
خوب تعبیر دا دے کومه فیصله چې خُدائ تعالیٰ ستا خلاف
کړې ده. ۲۵ تهٔ به د خلقو نه یوې خوا ته وشړلے شې او د

ځنګلی ځناورو سره به ژوند کوې، ته به لکه د خاروو په شان ګیاه خورې او د آسمان په پرخه به تر کولے شې. نو بیا به اووهٔ کالونه تیر شی ترڅو چې ته په دې باندې پوهه شې چې صرف خُدائ تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختیار لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړهٔ غواړی. ۲۶ د فرښتې هغه حکم چې د ونې تنه سره د جرړو پرېږدئ نو د هغې مطلب دا دے چې ستا بادشاهی به بیا راشی خو کله چې تاسو آسمانی حکومت ومنئ. ۲۷ بادشاه سلامت، په دې وجه دې زما نصیحت تا ته د منلو وی، د خپلو ګناهونو اعتراف وکړه او هغه په ښو کولو سره پرېږده، او په مظلومانو رحم وکړه او شرارت پرېږده. نو کېدے شی چې په دې کښې به ستا د بادشاهۍ خیر قائم پاتې شی.“ ۲۸ بیا دا هر څهٔ په نبوکدنضر بادشاه وشُو. ۲۹ دولس میاشتې وروستو کله چې هغه په بابل کښې د شاهی محل په چت باندې ګرځېدو، ۳۰ هغهٔ ووئیل چې، ”ولې دا هغه لوئ د بابل ښار نهٔ دے کوم چې د بادشاهانو د اوسېدو دپاره ما په خپل زور طاقت سره د خپل جلال او شان شوکت د ښرګندېدو دپاره آباد کړے دے؟“ ۳۱ هغه خبره لا د هغهٔ په شونډو وه چې د آسمان نه یو آواز راغلو، ”نبوکدنضر بادشاه ستا دپاره دا حکم دے چې، ستا نه هغه شاهی اختیارات واخستلے شو. ۳۲ ته به د خلقو نه وشړلے شې او د ځنګلی ځناورو سره به اوسېږې، ته به لکه د خاروو په شان ګیاه خورې. په دې به اووهٔ کالونه تیر شې ترڅو چې ته په دې باندې پوهه شې چې خُدائ تعالیٰ د انسانانو په بادشاهت اختیار لری او هغه چا له یې ورکوی چې چا له یې زړهٔ غواړی.“ ۳۳ نو سمدستی هغه څهٔ پوره شُو څهٔ چې د نبوکدنضر په حقله

وئیلی شوی ؤو. هغه د خلقو د مینځ نه وشړلے شو او د ځناورو په شان یې ګیاه وخوړله. د هغهٔ په بدن پرخه ورېدله تر هغې پورې د هغهٔ وېښتهٔ لکه د شاهین د بڼو په شان لوئ شُو او د هغهٔ نوکونه لکه د مارغانو د پنجو په شان اوږدهٔ شول.

د نبوکدنضر د خُدائ پاک ثناء صِفت بیانول

۳۴ د اوو کالونو نه وروستو، ما نبوکدنضر خپلې سترګې د آسمان طرف ته اوچتې کړې، او زما عقل دوباره بحال شو. او ما د خُدائ تعالیٰ ثناء صِفت ادا کړو، او د هغهٔ احترام او جلال مې بیان کړو څوک چې د تل دپاره ژوندے دے. د هغهٔ بادشاهی تر ابده پورې ده، او د هغهٔ بادشاهی نسل در نسل پورې ده. ۳۵ د هغهٔ په مقابل کښې د زمکې ټول خلق هیڅ نهٔ دی. هغه د آسماني فرښتو او د زمکې د خلقو سره چې څهٔ غواړی هغه کوی. د هغهٔ لاس هیڅوک نهٔ شی نیولے او نهٔ ورته څوک دا وئیلے شی چې، ”تا څهٔ وکړل؟“ ۳۶ په هم هغه وخت کښې کله چې زما عقل کار شروع کړو، نو زما عزت او شان و شوکت ما ته د خپلې بادشاهۍ دپاره واپس مِلاو شو او زما مشیرانو او آفسرانو ما ته حلف راکړو، زهٔ په خپل تخت باندې دوباره کښېناستلم. او د پخوا نه زما عزت نور هم زیات شو. ۳۷ نو اوس، زهٔ نبوکدنضر، د آسمان د بادشاه ثناء صِفت او لوئی بیانوم، ځکه څهٔ چې هغه کوی هغه صحیح دی او د هغهٔ ټول کارونه د اِنصاف دی. او هغوئ څوک چې کبر او لوئی کوی نو هغه یې عاجز کولے شی.

د بيلشضر مېلمستيا

۵ ۱ يوه ورځ بيلشضر بادشاه يوه لويه مېلمستيا تياره
کړه او د خپلو آفسرانو نه يې زر کسان راوغوښتل او د هغوئ
سره يې يوځائ مے وڅښل. ۲ کله چې بيلشضر خپل مے
څښل، نو هغهٔ حکم وکړو چې هغه د سرو زرو او سپينو زرو
جامونه او پيالۍ راوړئ کومې چې د هغهٔ پلار نبوکدنضر په
يروشلم کښې د مالِک خُدائ د کور نه راوړې وې، چې
بادشاه او د هغهٔ آفسران، د هغهٔ ښځې او د هغهٔ وينځې په
کښې مے وڅښی. ۳ نو بيا هغوئ د سرو زرو جامونه او
پيالۍ راوړې کومې چې په يروشلم کښې د خُدائ پاک د کور
نه راوړلے شوې وې، او بادشاه او د هغهٔ آفسرانو، د هغهٔ
ښځو او د هغهٔ وينځو په هغو کښې وڅښل. ۴ کله چې
هغوئ مے څښل، نو بيا هغوئ د سرو زرو، سپينو زرو،
پيتلو، اوسپنو، د لرګی او د کاڼو نه د جوړو شوو معبودانو
ثناء صِفت وکړو. ۵ او ناګهانه د انسان د لاس ګوتې
راښکاره شوې او د شاهی محل د دېوال په پلستر باندې د
شمعدان سره نزدې ليکل وکړل. کله چې هغه لاس ليکل کول
نو بادشاه په خپله هغه وليدلو. ۶ د هغهٔ رنګ د يرې نه تک
زيړ شو او دومره يرېدلے وو چې د پښو د رپېدو په وجه په
ځائ ودرېدلے نهٔ شو. ۷ نو بادشاه په تېزه آواز وکړو چې
جادوګر، فالګر او نجوميان راوغواړئ. نو د بابل دې
هوښيارو سړو ته بادشاه ووئيل چې، ”هر څوک چې دا
ليکلے شوی الفاظ ولولی او د هغې مطلب راته بيان کړی نو
هغهٔ ته به کاسنی چُوغه د عزت دپاره ورواغوستلے شی او د
هغهٔ په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولے شی، او په

بادشاهۍ کښې به ورته دريم مقام مِلاو شی." ﴿٨﴾ نو بيا د بادشاه ټول هوښياران راغلل، خو هغوئ هغه ليکل ونۀ شُو لوستلے او نۀ يې بادشاه ته دا وئيلے شُو چې د دې څۀ مطلب دے. ﴿٩﴾ نو بيا بيلشضر بادشاه نور هم يرې واخستو او د هغۀ رنګ نور هم زېړ شو. او د هغۀ ټول آفسران هم پرېشانه شول. ﴿١٠﴾ خو کله چې د بادشاه مور د بادشاه او د هغۀ د مشيرانو شور شرابه واورېده، نو هغه د مېلمنو هال ته راننوتله. هغې ووئيل چې، "اے بادشاه سلامت تۀ دې د تل دپاره ژوندے يې. مۀ وارخطا کېږه، ډير مۀ زېړېږه. ﴿١١﴾ ستا په بادشاهۍ کښې يو سړے دے چې په هغۀ کښې د پاکو معبودانو روح دے. ستا د پلار په زمانه کښې په هغۀ کښې د معبودانو په شان عقل، حکمت او پوهه ښکاره شوه. نبوکدنضر بادشاه ستا پلار هغه د جادوګرو، فالګرو، نجوميانو او پيشګويانو والا مشر مقرر کړے وو. ﴿١٢﴾ دا سړے دانيال، چا ته چې بادشاه بيلطشضر نوم ورکړو، بےشانه قابليت او پوهه لری، او هغه د خوبونو په تعبير، د مشکلو دونو په حل کولو او د راز په خبرو څرګندولو کښې تکړه او ماهِر دے. نو دانيال راوغواړه، هغه به درته ووائی چې د دې ليکلو مطلب څۀ دے."

د حضرت دانيال د هغه ليکلو وضاحت کول

﴿١٣﴾ نو بيا دانيال د بادشاه حضور ته راوستلے شو، او بادشاه هغۀ ته ووئيل، "تۀ هغه دانيال يې څۀ، څوک چې زما پلار نبوکدنضر بادشاه د يهوداه د جلاوطنو سره د يهوداه نه دلته راوستے وو؟ ﴿١٤﴾ ما اورېدلی دی چې په تا کښې د خُدايانو علم دے، او ستا عقل، پوهه او خاص حِکمت ډېر

لوئ دے. ﴿۱۵﴾ زما په وړاندې هوښیاران او جادوګران
راوستلے شوی وُو چې دا لیکلے شوی الفاظ ولولی او ما ته
یې مطلب بیان کړی، خو هغوئ د دې مطلب بیان نۀ کړے
شو. ﴿۱۶﴾ خو اوس ما دا اورېدلی دی چې تۀ تعبیر ورکولے
شې او مشکلې مسئلې حل کولے شې. کۀ تۀ دا لیکل
لوستلے شې او ما ته د دې مطلب بیانولے شې، نو ستا د
عزت دپاره به تا ته کاسنی شاهی چُوغه درواغوستلے شی او
ستا په غاړه کښې به د سرو زرو هار واچولے شی، او په
بادشاهۍ کښې به درته درېم لوئ مقام درکړے شی.“ ﴿۱۷﴾ نو
دانیال بادشاه ته جواب ورکړو، ”قربان تحفې دې بل چا له
ورکړه او یا یې ځان سره کړه. خو بیا به هم زۀ دا لیکل
بادشاه ته ولولم او هغۀ ته به یې مطلب بیان کړم. ﴿۱۸﴾ اے
بادشاه سلامت، خُدائ تعالیٰ ستا پلار نبوکدنضر ته
بادشاهت، لویوالے، جلال او شان و شوکت ورکړی وُو.
﴿۱۹﴾ هغۀ، هغۀ له ډېر اوچت مقام ورکړے وو نو په دې وجه
د ټولو خلقو د ټولو قومونو، او ټولو ژبو خلق د هغۀ په
وړاندې د یرې نه رېږدېدل. څوک به چې هغۀ مړ کول غوښتل
نو مړ به یې کړو، څوک به یې چې ژوندے پرېښودل غوښتل
نو هغه به یې ژوندے پرېښودو، او چا ته به یې چې ترقی
ورکول غوښتل نو هغۀ له به یې ترقی ورکړه، او څوک به یې
چې عاجز کول غوښتل هغه به یې عاجز کړو. ﴿۲۰﴾ خو کله
چې د هغۀ زړۀ مغروره شو، او کبر یې اختیار کړو، نو هغه د
خپلې بادشاهۍ تخت نه کوز کړے شو او هغه د خپل عزت نه
محروم کړے شو. ﴿۲۱﴾ هغه د بنیادمو د مینځ نه وشړلے شو
او هغۀ ته د ځناورو عقل ورکړے شو، او هغه د ځنګلی خرو
سره اوسېدو. هغۀ لکه د څاروی په شان ګیاه وخوړه، او د

هغهٔ بدن د آسمان په پرخه باندې تر شو، ترڅو چې هغهٔ دا
وپېژندل چې خُدائ تعالىٰ د بنيادمو په بادشاهت باندې اختيار
لرى او هغه چا له يې ورکوى چې چا له يې زړهٔ غواړى. ٢٢
خو تا د هغهٔ زويه بيلشضره، خپل ځان د هغهٔ په وړاندې
عاجز نهٔ کړے شو، باوجود د دې چې تهٔ په دې هر څهٔ باندې
خبر وې. ٢٣ بلکې، تا خپل ځان د آسمانى مالِک په خلاف
راپورته کړو. د هغهٔ د کور جامونه او پيالىٔ ستا په وړاندې
راوړلے شوى دى. تا او ستا آفسرانو، ستا ښځو، او ستا
وينځو په هغې کښې مے وڅښل. تا د سرو زرو او سپينو
زرو، د زيړو، د اوسپنې، لرګى او د کاڼو نه د جوړو شوو
معبودانو ثناء صِفت وکړو، څوک چې نهٔ ليدلے شى او نهٔ
اورېدلے شى او نهٔ پوهيږى. خو تا د هغه مالِک خُدائ عزت
ونهٔ کړو د چا په لاس کښې چې ستا ژوند او ستا ټولې لارې
دى. ٢٤ نو په دې وجه خُدائ پاک لاس راوليږلو کوم چې دا
پېغام وليکلو. ٢٥ دا هغه پېغام دے کوم چې ليکلے شوے
وو، منې، منې تقيل، فرسين. ٢٦ د دې الفاظو مطلب دا
دے. منې، د دې مطلب دے شمېر، خُدائ پاک ستا د
بادشاهىٔ ورځې شمېرلې دى او هغه يې ختمې کړې دى. ٢٧
تقيل، مطلب دے وزن، تهٔ په تله باندې وتللے شوې او په
وزن ډېر سپک وختلې. ٢٨ د فرسين، معنىٰ دا ده چې
تقسيم، ستا بادشاهى تقسيم شوې ده او هغه ميديانو او
فارسيانو ته ورکړے شوې ده.“ ٢٩ نو بيا د بيلشضر په
حکم، دانيال ته کاسنى رنګ چُوغه ورواغوستلے شوه، د
هغهٔ په غاړه کښې يې د سرو زرو هار ورواچولو، او په
بادشاهىٔ کښې هغه د دريم اوچت مقام په توګه اعلان کړے
شو. ٣٠ نو په هم هغه شپه بيلشضر د بابل بادشاه ووژلے

شو، ۳۱ داریوس میدی چې د دوو شپیتو کالو وو نو
بادشاهی یې ونیوله.

حضرت دانیال د زمرو په غار کښې اچول

۶ ۱ داریوس دا فېصله وکړه چې ټوله بادشاهی په یو سل
او شل صوبو باندې تقسیم کړی، او هغهٔ لوئ آفسران مقرر
کړل چې په هره صوبه حکمرانی وکړی. ۲ بادشاه دانیال
او دوه نور کسان په دې آفسرانو سر پرست مقرر کړل چې په
آفسرانو او د بادشاه په ګټو باندې نظر وساتی. ۳ دانیال زر
دا ثابته کړه چې هغه د نورو وزیرانو او لوئ آفسرانو نه ډېر
قابل دے. نو بیا ځکه بادشاه دا فېصله وکړه چې هغه په ټوله
بادشاهئ باندې حاکِم مقرر کړی. ۴ نو په دې وجه نور
وزیران او لوئ آفسران په دې لټون کښې شُو چې د هغهٔ په
حکومتی انتظام کښې څهٔ داسې غلطی پېدا کړی. خو هغوئ
څهٔ داسې هیڅ څیز د هغهٔ خلاف پیدا نهٔ کړلو چې هغه پرې
ملامته کړی، ځکه چې هغه ډېر ایماندار وو او هیڅ قسم
غلطی او بې‌ایمانی یې نهٔ کوله. ۵ آخر هغه کسانو دا ووئیل
چې، ”دې طریقې سره به مونږ په دانیال هیڅ قِسمه اِلزام ونهٔ
لګولے شُو. خو یوه خبر ده چې د اِلزام باعث جوړېدے شی
یعنې د هغهٔ د خُدائ پاک د شریعت په حقله.“ ۶ نو بیا
وزیران او لوئ آفسران په یو ځائ بادشاه له ورغلل او ورته
یې ووئیل چې، ”داریوس بادشاه دې د تل دپاره ژوندے وی.
۷ مونږ د ټول مُلک شاهی وزیران، آفسران، مشیران،
مشران او حاکمان په دې راضی شوی یُو چې بادشاه دې یو
فرمان جاری کړی او په سختئ سره دې په هغې عمل وکړے

شی چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر څوک چې هم ستا نه بغېر د بل معبود یا انسان عبادت وکړی، نو هغه دې د زمرو په غار کښې واچولے شی. ۸ نو اوس، اے بادشاه سلامت، دا حکم جاری کړه او مهر پرې ولګوه چې څوک هم دا بدل نهٔ کړے شی، لکه د میدیانو او فارسیانو د قانون په مطابق چې نهٔ منسوخ کېدونکے دے.“ ۹ نو بیا داریوس بادشاه په لیکل شوے فرمان دستخط وکړو. ۱۰ خو کله چې دانیال په دې خبر شو چې دا فرمان جاری شوے دے، نو هغه په خپل کور کښې بره کوټې ته لاړو چې کړکۍ یې د یروشلم طرف ته کولاو وې. نو هره ورځ به یې درې ځله سجده او دُعا کوله، او د خپل خُدائ پاک شُکر به یې ادا کولو، لکه څنګه چې هغهٔ وړاندې کول. ۱۱ نو بیا دا کسان په یو ځائ لاړل او دانیال یې ولیدلو چې دُعا یې کوله او د خپل خُدائ پاک نه یې مدد غوښتلو. ۱۲ نو بیا هغوئ بادشاه له لاړل او هغهٔ ته یې د هغه شاهی حکم په حقله یاداشت ورکړو، ”آیا تاسو دا حکم نهٔ وُو جاری کړے چې په راتلونکو دېرشو ورځو کښې هر چا هم بغېر ستا نه اے بادشاه سلامت، د بل معبود او یا انسان عبادت وکړو او یا دُعا یې ترینه وغوښتله هغه به د زمرو په غار کښې واچولے شی؟“ بادشاه ورته جواب ورکړو چې، ”آو، بلکل دا حکم د میدیانو او فارسیانو د قانون په مطابق دے کوم چې نهٔ شی بدلېدلے.“ ۱۳ بیا هغوئ بادشاه ته ووئیل چې، ”دانیال څوک چې یو د یهوداه د جلاوطنو کسانو نه دے، هغه نه ستا پرواه ساتی، اے بادشاه سلامت او نه ستا حکم ته څهٔ توجو ورکوی. هغه اوس هم په ورځ کښې درې ځله د خپل خُدائ پاک نه دُعا غواړی.“ ۱۴ نو کله چې بادشاه دا خبره

واورېده، نو هغه ډېر زيات خفه شو. هغهٔ دا اراده وکړه چې
دانيال بچ کړی او هغهٔ ټوله ورځ تر نمر پرېوتو پورې د داسې
لارې چارې پيدا کولو کوشش وکړو چې دانيال بچ کړی. ۱۵
نو بيا هغه کسان په ډله بادشاه له ورغلل او هغهٔ ته يې ووئيل،
”بادشاه سلامت، دا خبره ياد ساته چې، د ميديانو او
فارسيانو د قانون په مطابق کومۀ يو قانون او فرمان چې
بادشاه جاری کړی نو هغه بدلېدے نۀ شی.“ ۱۶ نو بيا
بادشاه حکم وکړو، او هغوئ دانيال راوستلو او هغه يې د
زمرو په غار کښې وروغورزولو. بادشاه دانيال ته ووئيل چې،
”ستا خُدائ پاک د کومۀ چې تۀ په وفادارئ خِدمت کوې، هغه
دې تا له خلاصون درکړی.“ ۱۷ يو ګټ راوړلے شو او د
غار په خولهٔ کېښودے شو، او بادشاه پرې خپل مهر او د
خپلو حاکمانو مهرونه يې پرې ولګول، د دې دپاره چې څوک
دانيال بچ نۀ کړی. ۱۸ نو بيا بادشاه خپل شاهی محل ته
واپس شو او هغه شپه يې بې د خوراکه او د هر قسمه عيش
عشرت نه بغير تيره کړه. او هغه ټوله شپه ويښ وو او خوب
نۀ ورتلو. ۱۹ خو په توره خړه بادشاه پاڅېدو او د زمرو غار
ته په تېزئ سره ورغلو. ۲۰ نو کله چې هغه غار ته نزدې
ورورسېدو، نو هغهٔ دانيال ته په غمژن آواز سره آواز ورکړو،
”اے دانياله، د ژوندی خُدائ خِدمت کوونکيه، ولې ستا
خُدائ پاک د چا چې تۀ په وفادارئ سره عبادت کوې، هغهٔ
دا وکړے شو چې تا د زمرو نه بچ کړی؟“ ۲۱ دانيال ورله
جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، تۀ دې د تل دپاره ژوندے
اوسې. ۲۲ زما خُدائ پاک خپله فرښته راولېږله او هغې د
زمرو خولې بندې کړې. هغوئ ما ته هيڅ قسمه نقصان نۀ
دے رارسولے، ځکه چې زۀ هغهٔ ته بېګناه ثابت شوم.

بادشاه سلامت، نهٔ ما ستا خلاف څهٔ جرم کړے دے.“ ٢٣
بادشاه په دې بےحده خوشحاله شو او حکم يې وکړو چې
دانيال د غار نه راوباسئ. او کله چې يې دانيال رابهر کړو، نو
په هغهٔ يو زخم هم نهٔ وو، ځکه چې د هغهٔ په خپل خُدائ پاک
باور وو. ٢٤ بيا د بادشاه په حکم، هغه سړی راوستلے شول
چا چې په دانيال د بد نيت نه اِلزام لګولے وو او د زمرو په
غار کښې يې د ښځو او بچو سره وروغورزول. د غار ښخ ته
د رسېدو نه وړاندې زمرو په هغوئ حمله وکړه او هډُوکی يې
ورله ټوټه ټوټه کړل. ٢٥ نو بيا په ټول مُلک کښې داريوس
بادشاه ټولو خلقو، قومونو، او د دُنيا د هرې ژبې ويوونکو ته
دا وليکل، ”په تاسو دې سلامتيا او برکت وی. ٢٦ زهٔ د
خپلې بادشاهۍ په هر ځائ کښې خلقو ته دا فرمان جاری
کوم چې تاسو ټول د دانيال د خُدائ نه يرېږئ او د هغهٔ عزت
کوئ. ځکه چې هغه ژوندے خُدائ پاک دے، او همېشه پاتې
کېدونکے دے، د هغهٔ بادشاهی به هيڅکله نهٔ تباه کيږی، او د
هغهٔ بادشاهی به کله هم نهٔ ختميږی. ٢٧ هغه بچ کوونکے او
ساتونکے دے، هغه په آسمان او زمکه کښې نښې او عجائب
څرګندوی. هغهٔ دانيال د زمرو د پنجو نه بچ کړو.“ ٢٨ نو
دانيال د داريوس بادشاه په حکومت کښې او د فارس د
بادشاه خورس په حکومت کښې ډېر مخکښې شو.

د حضرت دانيال رويا د څلورو ځناورو په حقله

٧ ١ د بابل د بادشاه بيلشضر د بادشاهۍ په اول کال،
دانيال چې کله په خپل کټ کښې پروت وو نو هغهٔ خوب
وليدو او په خوب کښې د هغهٔ په خيالونو کښې يوه رويا

راغله. هغهٔ هغه څهٔ ولیکل کوم چې هغهٔ په خوب کښې
ولیدل. ٢ دانیال وفرمائیل چې، ”په هغه شپه ما په رویا
کښې ولیدل چې هلته زما په وړاندې د آسمان هواګانې د
څلورو خواو نه د سمندر په مخ په تېزه لګېدلې. ٣ نو څلور
غټ ځناور، چې د یو بل نه مختلف وُو، د سمندر نه بهر
راووتل. ۴ اولنے د زمری په شان وو، او د باز غوندې
وزرې یې وې. ما تر هغې پورې ورته کتل ترڅو چې یې وزرې
پرې کړے شوې او ودرولے شو او بیا دا لکه د انسان په
شان په زمکه په دوو پښو ودرېدلو، او انسانی سوچ ورته
ورکړے شو. ۵ نو بیا زما په وړاندې ما دویم ځناور ولیدو،
کوم چې د مېلو په شان ښکارېدو. دا په خپل یو طرف باندې
اوچت کړے شو، او دهٔ درې پښتئ په خپله خولهٔ کښې د
غاښونو په مینځ کښې نیولې وې. هغهٔ ته وئیل کېدهٔ، پاڅه او
په غوښو ځان موړ کړه. ۶ د دې نه وروستو، ما یو بل
ځناور ولیدو، هغه لکه د پړانګ په شان وو. او د دهٔ په شا لکه
د مارغهٔ په شان څلور وزرې وې. د دې ځناور څلور سرونه
وُو، او دهٔ ته یې د حکومت کولو اختیار ورکړے وو. ٧ د
دې نه وروستو د شپې ما په خپله رویا کښې څلورم ځناور
ولیدو چې خطرناک او یروونکے او ډېر طاقتور وو. د
اوسپنې غټ غاښونه یې وُو او خپل ښکار به یې په هغې ریچې
ریچې کړو او تیر به یې کړو او څهٔ به چې ترې نه پاتې شو نو
هغه به یې د خپلو پښو لاندې کړو. هغه د نورو ټولو ځناورو نه
کوم چې مخکښې وُو مختلف وو، او د هغهٔ لس ښکرونه وُو.
٨ کله چې ما د هغهٔ د ښکرونو په حقله سوچ کولو، نو هلته
زما د وړاندې یو بل ورکوټے ښکر د هغوئ په مینځ کښې
ښکاره شو، او درې وړومبی ښکرونه د هغهٔ په وړاندې

راوویستلے شول. د هغه ښکر لکه د انسان د سترګو په شان سترګي وې او په خولۀ باندې يې په بېپرواهیِ سره لافې کولې.

د هغه ذات رویا چي همېشه ژوندے دے

۹ کله چي ما ورته کتل نو تختونه په خپل ځائ باندې ولګولے شُو، او ازلی ذات په خپل تخت کښېناستو. د هغۀ جامې لکه د واورې په شان سپينې وې، او د هغۀ د سر وېښتۀ لکه د سپينې ورېۍ په شان وُو. او هغه د اور په تخت باندې کښېناستو او د پايو نه يې د اور شُغلې ختلې. ۱۰ او د هغۀ د حضور نه د اور درياب راوتلو او د هغۀ په وړاندې روان وو. په زرګونو زرګونو د هغۀ خِدمت له راغلل، او په لکونو هستيانې د هغۀ په وړاندې ودرېدلې. بيا د عدالت دپاره دربار کولاو شو، او کتابونه کولاو کړے شول. ۱۱ ورته مې هم هغه شان کتل ځکه چي هغه ورکوټے ښکر د کبر نه ډکې خبرې کولې. تر هغې پورې مې ورته کتل چي هغه څلورم ځناور مړ کړے شو او د دۀ لاش تباه او بَل شوی اور ته وغورزولے شو. ۱۲ د هغه نورو درېو واړو ځناورو نه قدرت واخستلے شو، خو هغوئ ته د لږ وخت دپاره د ژوندی پاتې کېدلو اجازت مِلاو شو. ۱۳ نو په هم هغه شپه کښې ما په خپله رویا کښې وليدل، چي هلته زما په وړاندې يو کس لکه د اِبن آدم په شان وو، چي د آسمان د ورېځو سره راروان وو. او هغه ازلی ذات ته وروړسېدو او د هغۀ حضور ته حاضر کړے شو. ۱۴ هغۀ ته اختيار، جلال او شاهی طاقت ورکړے شو، د ټولو قومونو، ذاتونو او ژبو خلقو د هغۀ عبادت وکړو. د هغۀ بادشاهی ابدی او نۀ ختمېدونکې ده،

د هغهٔ بادشاهی به هيڅ کله تباه نهٔ شی.

د دانيال د خوب تعبير

١٥ زهٔ دانيال، د هغه هر څهٔ په حقله پرېشانه وم څهٔ چې ما
ليدلی وُو، او زما رويا زهٔ ويرولم. ١٦ نو بيا زهٔ هغه ولاړو
کسانو ته چې هلته تخت سره نزدې وُو يو له ورغلم او تپوس
مې ترې نه وکړو چې د دې هر څهٔ مطلب څهٔ دے. نو هغهٔ ما
ته د دې تعبير څهٔ داسې وکړو، ١٧ دا څلور ځناور څلور
بادشاهۍ دی چې د زمکې نه به راوچتې شی. ١٨ خو په آخر
کښې به د خُدائ تعالىٰ مقدسو خلقو ته بادشاهی مِلاو شی، او
هغوئ به په هغې باندې تر ابده پورې بادشاهی کوی. ١٩ نو
بيا ما غوښتل چې د څلورم ځناور په حقله صحيح مطلب
باندې ځان پوهه کړم، کوم چې د نورو ټولو نه مختلف او
يرووونکے وو. او غاښونه يې د اوسپنې او د پښو پنجې يې د
زېړو وې، هغه ځناور چې خپل ښکارونه يې ريچې ريچې کړل
او تير يې کړل او څهٔ چې ترې نه پاتې شول هغه يې د پښو
لاندې کړل. ٢٠ ما هم غوښتل چې د هغهٔ په سر د هغه لسو
ښکرونو په حقله معلومات حاصل کړم، د هغه بل ښکر په
حقله کوم چې راوختلو، د کوم د راختلو نه مخکښې چې هغه
درې وغورزېدل، هغه ښکر چې د نورو نه بيا غټ ښکارېدو او
چې سترګې يې د انسان په شان وې، او د دې خولې د کبر
خبرې کولې. ٢١ کله چې ما دا هر څهٔ کتل، نو دې ښکر د
مقدسينو خلاف جنګ وکړو او هغوئ ته يې شکست ورکولو،
٢٢ ترڅو چې هغه ازلی ذات راغلو او د خُدائ تعالىٰ د
مقدسينو په حق کښې يې د عدالت اعلان وکړو. او بيا هغه
وخت راغلو چې هغوئ ته بادشاهی مِلاو شوه. ٢٣ نو بيا

هغهٔ ما ته ووئيل چې، دا څلورم څناور هغه د دُنيا څلورمه بادشاهی ده کومه چې به په زمکه راښکاره شی. دا به د نورو ټولو بادشاهتونو نه مختلفه وی او دا به ټوله زمکه تيره کړی، او د پښو لاندې او ريچې ريچې به يې کړی. ۲۴ هغه لس ښکرونه لس بادشاهان دی څوک چې به د دې بادشاهۍ نه راشی. د دوئ نه وروستو به يو بل بادشاه پيدا شی، هغه به د مخکښېنو نه مختلف وی، هغه به درې بادشاهان ختم کړی.
۲۵ هغه به د خُدائ تعالیٰ خلاف خبرې کوی او د هغهٔ په مقدسينو به ظلم وکړی، شريعت او د اخترونو مقرر وخت د بدلولو کوشش به وکړی. مقدسين به هغهٔ ته د درې نيمو کالو دپاره حواله شی. ۲۶ خو بيا به د هغهٔ خلاف عدالت شروع شی، او د هغهٔ نه به حکومت واخستلے شی او هغه به هم په مکمل توګه تباه شی. ۲۷ نو بيا به د آسمان لاندې د ټولو بادشاهتونو حکومت، طاقت او لوئی هغه ايماندارانو ته حواله شی چې د خُدائ تعالیٰ خلق دی. د هغهٔ بادشاهی به ابدی وی، او ټول حکمرانان به د هغهٔ عبادت او تابعداری وکړی.
۲۸ دا خبره دلته ختمه شوه. زهٔ دانيال په خپلو خيالونو کښې پريشانه وم او زما مخ د يرې نه تک زيړ وو، خو دا خبره ما خپل ځان سره محفوظه وساتله.“

د حضرت دانيال د ګډ او چېلی رويا

۸ ۱ د بيلشضر بادشاه د بادشاهۍ په دريم کال، ما دانيال بله رويا وليده، د هغې رويا نه وروستو کومه چې ما مخکښې ليدلې وه. ۲ په رويا کښې ما خپل ځان د سوسه قلعه په خوا کښې د عيلام په صوبه کښې د اولائی نِهر په غاړه ولاړ

ولیدلو. ﴿۳﴾ ما وکتل چې هلته زما د وړاندې یو د دوو ښکرو والا ګډ د نِهر په غاړه ولاړ وو، او ښکرونه یې اوږدهٔ وُو. او یو ښکر یې د بل نه اوږد وو خو دا وروستو لوئ شوے وو. ﴿۴﴾ نو ما ولیدل چې هغه ګډ د مغرب او شمال او جنوب طرف ته یې ښکرونه وهل. او یو ځناور هم د هغهٔ مقابله نهٔ شوه کولے، او هیچا څوک هم د هغهٔ د زور نه خلاصولے نهٔ شُو. څهٔ چې یې زړهٔ غوښتل هغه یې کول، هغه ډېر طاقتور شو.
﴿۵﴾ کله چې ما د دې په حقله سوچ کولو، نو ناڅاپه یو چېلے چې د سترګو په مینځ کښې یې مضبوط ښکر وو د مشرق طرف نه راغلو، هغه زمکې سره د لګېدو نه بغېر د ټولې دُنیا نه راواوړېدو. ﴿۶﴾ هغه د هغه دوو ښکرو والا ګډ له کوم چې ما د نِهر په غاړه لیدلے وو په تېزه او غصه ورغلو.
﴿۷﴾ ما هغه ولیدو چې په هغه ګډ یې په ډېرې غصې سره حمله وکړه، هغه ګډ یې لاندې راوغورزولو او د هغهٔ دواړه ښکرونه یې ټوټه ټوټه کړل. د هغهٔ په نسبت هغه ډېر کمزورے وو چې د هغهٔ مقابله یې کړے وے، چېلی هغه لاندې په زمکه راوغورزولو او د پښو لاندې یې کړو، او چا هم هغه ګډ د هغهٔ د زور نه بچ کولے نهٔ شو. ﴿۸﴾ چېلے ډېر زورَور شو، خو د خپل طاقت آخری حد ته په رسېدلو باندې د هغهٔ لوئ ښکر مات شو، او د دې په ځائ څلور اوچت ښکرونه راوختل چې مخ یې د زمکې څلورو خواو ته وو. ﴿۹﴾ په هغې کښې د یو ښکر نه بل راووتلو، چې په شروع کښې ورکوټے وو خو هغه د جنوب او مشرق طرف ته او د اِسرائیل د ښائسته مُلک طرف ته اوږد او طاقتور شو. ﴿۱۰﴾ دا دومره غټ شو چې آسمانی لښکرو ته ورسېدو، او هغهٔ څهٔ آسمانی لښکر او ستوری لاندې راوغورزول او د پښو لاندې یې کړل. ﴿۱۱﴾ هغهٔ

خپل ځان د آسمانی لښکرو د شهزاده په شان دومره اوچت
وګڼلو، او هغهٔ ته د روزانه قربانۍ پیش کول یې ختم کړل او د
مالِک خُدائ کور یې پلیت کړو. ١٢ ځکه د سرکشۍ په
وجه، آسمانی لښکرې او روزمره قربانی د ښکر قدرت ته
ورکړے شُو. او هغه د هر کار په کولو کښې کامیاب شو او
حقیقت زمکې ته وغورزولے شو. ١٣ نو بیا ما واورېدل چې
یوې مقدسې فرښتې خبرې کولې او بلې مقدسې فرښتې ورته
وفرمائیل چې، ”دا کارونه به ترڅو پورې جاری وی کوم چې
په رویا کښې ولیدلے شُو؟ ترڅو پورې به دا ګناه د روزمره
قربانۍ په بدله کښې کیږی؟ ترڅو پورې به آسمانی لښکرې او
د مالِک خُدائ کور د پښو لاندې کیږی؟“ ١٤ بیا فرښتې ما
ته وفرمائیل، ”دا به تر دوه زره او درې سوه ماښامونو او
سحرونو پورې وخت واخلی، او د هغې نه وروستو به د
مالِک خُدائ کور دوباره مقدس کړے شی.“

حضرت جبرائیل د حضرت دانیال د رویا تعبیرول

١٥ کله چې ما دانیال دا رویا کتله او په دې د پوهېدلو
کوشش مې کولو، نو زما په وړاندې څوک ودرېدو چې لکه د
انسان غوندې ښکارېدو. ١٦ او ما د اولائی نِهر د غاړې نه د
یو سړی آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”اے جبرائیله، دې
سړی ته د دې رویا مطلب ووایه.“ ١٧ کله چې هغه ما ته
نزدې راغلو چرته چې زهٔ ولاړ وم، نو زهٔ وویرېدلم او پړمخې
په زمکه پرېوتلم. هغهٔ ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، په دې
پوهه شه چې د دې رویا تعلق د آخری زمانې سره دے.“ ١٨
کله چې هغهٔ ما ته خبرې کولې، زهٔ بېهوشه وم، په زمکه
پړمخې پروت وم. بیا هغهٔ زهٔ ونیولم او په خپلو پښو یې

ودرولم. ۱۹ بیا هغهٔ ما ته وفرمائیل، "زهٔ د دې دپاره راغلم
چې تا ته ووایم چې وروستو د غضب په وخت کښې به څهٔ
وشی، ځکه چې د دې رویا تعلق د آخری زمانې سره دے.
۲۰ کوم د دوو ښکرو ګډ چې تا ولیدو دا د مادی او فارس د
بادشاهانو نمائندګی کوی. ۲۱ دا وېښتو والا چېلے د یونان
بادشاه دے، او هغه د سترګو په مینځ کښې لوئ ښکر اولنے
بادشاه دے. ۲۲ هغه څلور ښکرونه کوم چې د هغهٔ یو مات
شوی ښکر په ځائ راوتلو د دې مطلب دا دے چې د اول
بادشاهۍ نه به څلور نورې بادشاهۍ جوړې شی خو یو به هم
دومره زور طاقت نهٔ لری. ۲۳ د دوئ د بادشاهۍ په آخری
ورځو کښې کله چې د دې سرکشی او بدکاری آخری حد ته
ورسیږی، نو یو ظالم او ماهر مکار بادشاه به راوچت شی.
۲۴ هغه به ډېر طاقتور شی، خو دا به د دهٔ خپل طاقت نهٔ
وی. هغه به د حېرانونکی تباهۍ سبب شی او څهٔ چې هغه
کوی په هغې کښې به کامیاب شی. هغه به زورَور خلق او د
ایماندارانو قوم تباه کړی. ۲۵ د دوکې په سبب به هغه
کامیاب شی، او هغه به خپل ځان اوچت وګڼی. کله چې
هغوئ ځان محفوظ وګڼی، هغه به ناګهانه ډېر خلق تباه کړی
او د شهزادګانو د شهزاده خلاف به راپاځی. خو بیا به هغه
تباه شی، خو دا نه چې د انسان په طاقت. ۲۶ د ماښامونو
او سحرونو د قربانیانو کومه رویا چې تا ته ښودلے شوې ده
هغه حقیقی ده، خو دا رویا پټه وساته، ځکه چې دا د ډېر لرې
مستقبل په حقله ده." ۲۷ زهٔ دانیال، ډېرې ورځې خفه او
بیمار وم. بیا زهٔ پاڅېدم او د بادشاه کارونو له واپس لاړم. زهٔ
د دې رویا په وجه خفه وم، دا د پوهې نه بهر وه.

د خپلو خلقو دپاره د حضرت دانیال دُعا

۹ ۱ د مادى د اخسویرس د زوئ داریوس د بادشاهۍ په
اول کال څوک چې د بابلیانو بادشاه جوړ شو، ۲ د هغهٔ د
بادشاهۍ په اول کال، زهٔ دانیال د مقدسو صحیفو نه پوهه
شوم، د مالِک خُدائ د هغه کلام په مطابق چې هغهٔ یرمیاه
نبی له ورکړے وو، چې یروشلم به د اویا کاله پورې وران
وى. ۳ نو بیا زهٔ مالِک خُدائ ته راوګرځېدم او هغهٔ ته مې
مِنت زارى وکړه او روژه مې ونیوله، او ما د ټاټ جامې
واغوستلې او په خپل ځان مې ایره ونوستله. ۴ ما خپل
مالِک خُدائ نه دُعا وغوښتله او اقرار مې وکړو، ”اے مالِکه،
تهٔ لوئ او حیرانونکے خُدائ یې، څوک چې د خپلې مینې
وعده د هغوئ سره قائمه ساتى څوک چې تا سره مینه کوى
او ستا حُکمونه منى، ۵ مونږ ګناه کړې ده او غلط کارونه
مو کړى دى. مونږ بدعملى کړې ده او سرکشى مو کړې ده،
مونږ ستا د احکاماتو او شریعت نه مخ اړولے دے. ۶
مونږ ستا خِدمت کوونکو پېغمبرانو ته غوږ ونهٔ نیولو، چا چې
ستا په نوم زمونږ بادشاهانو، زمونږ شهزادګانو او پلار
نیکونو، او زمونږ د مُلک ټولو خلقو ته خبرې وکړې. ۷
مالِکه، تهٔ صادق یې، خو نن ورځ مونږ د یهوداه او یروشلم او
د ټول بنى اِسرائیل خلق، نزدې او لرې شرمنده یو، په هغه
ټولو مُلکونو کښې چرته چې تا مونږ د خپلو غدارى په وجه
خوارهٔ کړى یُو. ۸ اے مالِکه خُدایه، مونږ او زمونږ
بادشاهان، زمونږ شهزادګان او زمونږ پلار نیکونه په شرمونو
شرمنده یُو ځکه چې مونږ ستا خلاف ګناه کړې ده. ۹ خو
مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مهربانه او بخښونکے دے،

اګر چې مونږ د هغهٔ خلاف بغاوت کړے دے، ۱۰ مونږ د
خپل مالِک خُدائ تابعداری نهٔ ده کړې او د هغهٔ هغه حُکمونه
مو نهٔ دی منلی کوم چې هغهٔ مونږ ته د خپل خِدمت کوونکو
پېغمبرانو په ذريعه راکړل. ۱۱ ټولو بنی اِسرائيلو ستا د
شريعت خلاف ورزی کړې ده، مخ يې ترې نه اړولے دے او
ستا د منلو نه يې اِنکار کړے دے. نو په دې وجه هغه لعنتونه
او قسم خوړلے شوی افتونه چې د خُدائ پاک د خِدمت
کوونکی موسیٰ په شريعت کښې ليکلے شوی دی په مونږ
نازل شول، ځکه چې مونږ ستا خلاف ګناه کړې ده. ۱۲ تا
په مونږ د افت راوستلو په ذريعه څهٔ چې دې زمونږ د
بادشاهانو په خلاف فرمائيلی وُو هغه دې پوره کړل. د آسمان
د لاندې هيڅکله هم داسې افتونه نهٔ دی راغلی لکه څنګه چې
په يروشلم راغلل. ۱۳ څنګه چې د موسیٰ په شريعت کښې
ليکلے شوی دی، هغه ټول افتونه په مونږ نازل شوی دی، بيا
اوس هم مونږ د خپل مالِک خُدائ د رضا حاصلولو دپاره د
خپلو ګناهونو نه اوړېدلی نهٔ يُو او نهٔ مو ستا په حقيقت غور
کړے دے. ۱۴ نو مالِک خُدائ هم په مونږ د افت راوستلو
څهٔ پرواه ونهٔ کړه، ځکه چې زمونږ مالِک خُدائ په خپلو ټولو
کارونو کښې صادق دے، خو بيا هم مونږ د هغهٔ تابعداری
ونهٔ کړه. ۱۵ اوس اے مالِکه زمونږ خُدايه، تا چا چې خپل
خلق د مِصر نه په خپل زورَور لاس راوويستل او خپل نوم له
دې عزت او جلال ورکړو چې تر ننه قائم دے، د دې باوجود
هم مونږ ګناه وکړه، مونږ بدکارونه وکړل. ۱۶ اے مالِکه، په
خپلو کارونو کښې تهٔ صادق يې، نو په دې وجه تهٔ خپله
سخته غصه او غضب د خپل ښار يروشلم، ستا مقدس غر
نه لرې کړه. زمونږ ګناهونو او زمونږ د پلار نيکونو ګناهونو

یروشلم او ستا خلق د ګېرچاپېره قومونو د خندا کړل. ۱۷
نو اوس اے مالِکه خُدایه، د خپل خِدمت کوونکی زما دُعا او
زاری ته غوږ ونیسه. اے مالِکه خُدایه د خپل نوم په خاطر
خپل تباه شوی پاک کور ته د رحم په نظر وګوره. ۱۸ اے
خُدایه، غوږ ونیسه او واوره، خپلې سترګې کولاو کړه او هغه
کنډر شوے ښار وګوره چې ستا په نوم پورې تړلے شوے
دے. مونږ تا ته سوال زاری د دې دپاره نۀ کوُو چې مونږ
صادقان یُو، خو ځکه چې تۀ ډېر مهربانه یې. ۱۹ اے مالِکه
واوره، اے خُدایه مونږ معاف کړه. اے مالِکه زمونږ واوره او
عمل پرې وکړه. اے زما خُدایه د خپل ځان د خاطره دې مۀ
ایسارېږه، ځکه چې ستا ښار او ستا قوم ستا په نوم پورې
تړلے شوی دی.“

د حضرت جبرائیل پیغام د مسح کړے شوی په حقله

۲۰ نو چې کله ما خبرې او دُعا کوله او د خپلې ګناه او زما
د قوم د بنی اِسرائیلو د ګناه اقرار مې کولو او خپل مالِک
خُدائ ته مې د هغۀ د مقدس غر دپاره زاری کوله، ۲۱ ما لا
دُعا کوله چې جبرائیل، هغه سړے چې ما مخکښې په رویا
کښې لیدلے وو ما له په تېزئ سره راغلو، د ماښام د قربانئ
وخت وو. ۲۲ هغۀ زۀ پوهه کړم او ما ته یې وفرمائیل، ”اے
دانیاله، زۀ اوس راغلم چې تا له پوهه او حکمت درکړم. ۲۳
څنګه چې تا دُعا شروع کړه نو هغې ته جواب ورکړے شو،
زۀ د هغې وئیلو دپاره تا له راغلم ځکه چې تۀ ډېر قدرمند یې.
په دې وجه دې پیغام ته په خیال سره غوږ شه او په رویا

ځان پوهه کړه. ۲۴ اويا وارې اووۀ کاله ستا قوم او ستا
مقدس ښار دپاره مقرر شوی دی چې په کښې خپله سرکشي
ختمه کړئ، او ګناه بنده کړئ، د بدعملۍ کفاره ورکړئ، نۀ
ختمېدونکې صداقت قائم کړئ، د پېغمبری رويا او پېشګوئي
تصديق وکړئ او چې د ټولو نه مقدس ځائ مسح کړئ. ۲۵
په دې غور وکړئ او ځان پرې پوهه کړئ. دوه شپېتۀ وارې
اووۀ کاله به تير شی د کوم وخت نه چې د يروشلم د بيا
جوړولو حُکم ورکړے شوے دے ترڅو چې مالِک خُدائ
مسح کړے شوے بادشاه راشي. يروشلم به سره د کوڅو او
حِفاظتی خندقونو جوړ کړے شی، خو کۀ څۀ هم چې په
يروونکی وخت کښې وی. ۲۶ د دې دوه شپېتۀ وارې اووۀ
کاله نه وروستو به مسح کړے شوے کس قتل کړے شی او
هغۀ سره به څۀ نۀ وی. نو په هغه وخت کښې به بيا بل
حکمران راوچت شی د چا لښکرې به چې دا ښار او د خُدائ
کور تباه کړی. د دې خاتمه به لکه د سېلاب راشی، او د
جنګ او د هغې بدبختی به د آخر پورې جاری وی، او د هغې
تباهۍ حکم جاری شوے دے. ۲۷ هغه حکمران به د اووۀ
کالو دپاره د ډېرو خلقو سره لوظ وکړی او د دې وخت په
نيمه کښې به هغه قربانۍ او نذرانې ختمې کړی. او د مالِک
خُدائ د کور په اوچت ځائ به يو داسې ناپاکه بُت کېږدی
چې تباهی به راولی. او تر هغې پورې به هلته وی ترڅو چې
خُدائ پاک هغه خپل اَنجام ته ورسوی کوم چې ورته هغۀ
مقرر کړے دے.“

د دجله سيند په غاړه د حضرت دانيال رويا

١٠ ١ د فارس د بادشاه خورس د بادشاهۍ په دريم کال
ما دانيال ته چې راته بيلطشضر هم وئيل کېدو يوه رويا
راکړے شوه. د دې پېغام حقيقت وو او دا د يو لوئ جنګ په
حقله وه. د رويا په وسيله زۀ په دې پېغام پوهه شوم. ٢
کله چې دا رويا ما وليده نو په هغه وخت کښې ما دانيال د
درې هفتو نه ماتم کولو. ٣ ما نۀ ښۀ خوراک کړے وو،نۀ
مې غوښه او نۀ مې مے خپلو شونډو ته نزدې کړې وُو، او ما
د درېو هفتو د تېرېدو پورې د سر تېل هم استعمال کړې نۀ
وو. ٤ د وړومبۍ مياشتې په څليريشتمه ورځ، کله چې زۀ د
دجله د لوئ سيند په غاړه ولاړ وم، ٥ هر کله چې ما بره
وکتل نو ځان ته مخامخ مې يو سړے وليدو چې د سپين
کتان جامې يې اغوستې وې، او د ملا نه يې د سوچه سرو
زرو ملابند تړلے وو. ٦ د هغۀ بدن د ايکوامرين کاڼى په
شان وو، د هغۀ مخ لکه د برېښنا په شان ځلېدو، د هغۀ
سترګې لکه د مشعلونو په شان بلېدلې، د هغۀ لاسونه او پښې
لکه د زېړو په شان ځلېدل، او د هغۀ آواز لکه د لوئ ګڼې د
شور په شان وو. ٧ صرف ما دانيال، دا رويا وليده، ما
سره نورو سړو دا ونۀ ليده، خو بيا هم هغوئ داسې وحشت
واخستل چې وتښتېدل او ځانونه يې پټ کړل. ٨ نو زۀ
يواځې پاتې شوم چې دا عظيمه رويا وګورم. په ما کښې
طاقت پاتې نۀ شو، زما رنګ د مړى په شان تک زېړ شو او
بېدمه شوم. ٩ نو بيا ما واورېدل چې هغۀ خبرې کولې، او
څنګه چې ما هغۀ ته غوږ ونيولو، زۀ بېهوشه شوم، په زمکه
پړمخې پرېوتلم. ١٠ بيا يو لاس زۀ راونيولم او په خپل ځائ
يې په لړزېدو سره په ګوډو کړم. ١١ هغۀ وفرمائيل، ”اے
دانياله، تۀ خُدائ پاک ته ډېر ګران يې، کومې خبرې چې زۀ تا

ته کوم هغې ته غوږ ونيسه، او پاڅه ودرېږه، ځکه چې زهٔ تا له رالېږلے شوے يم.“ او کله چې هغهٔ ما ته دا وفرمائيل، نو زهٔ په لړزېدو سره ودرېدلم. ﴿۱۲﴾ بيا هغهٔ خبره جارى وساتله، ”اے دانياله مهٔ يرېږه. د ورومبۍ ورځې نه کله چې تا خپل سوچ دې ته تيار کړو چې پوهه حاصله کړې او د خُدائ پاک په وړاندې دې خپل ځان عاجز کړو، نو ستا دُعا قبوله شوه، او زهٔ د هغې په جواب کښې راغلے يم. ﴿۱۳﴾ خو د فارس سلطنت روحانى شهزاده تر يوويشت ورځو پورې زما مخه ونيوله. بيا ميکائيل چې د فرښتو سردار دے، زما مدد کولو له راغلو ځکه چې زهٔ د فارس بادشاه سره ګېر شوے وم. ﴿۱۴﴾ زهٔ اوس راغلے يم چې تاسو ته دا تشريح کړم چې په راتلونکى وخت کښې به ستا خلقو سره څهٔ کيږى، ځکه چې د دې رويا تعلق د راتلونکى وخت سره دے.“ ﴿۱۵﴾ کله چې هغهٔ ما ته دا خبرې کولې نو ما لاندې زمکې ته کتل او ګونګا شوے وم. ﴿۱۶﴾ نو بيا يو لکه د انسان په شان ښکارېدو هغهٔ زما شونډې مسح کړې، او ما خپله خوله کولاو کړه او خبرې مې شروع کړې. ما هغه چا ته ځوک چې زما په وړاندې ولاړ وو وئيل، ”مالِکه، زهٔ د دې رويا په وجه انديښنو راګېر کړے يم او په ما کښې زور ختم شوے دے. ﴿۱۷﴾ زهٔ ستا نوکر څنګه تا سره خبرې وکړم، اے زما مالِکه؟ زما زور ختم شوے دے او ساه مې ځى راځى.“ ﴿۱۸﴾ نو هغه ځوک چې د بنى آدم په شان ښکارېدو زهٔ يې بيا مسح کړم او ما له يې طاقت راکړو. ﴿۱۹﴾ هغهٔ وفرمائيل، ”اے خُدائ پاک ته، ګران انسانه مهٔ يرېږه. سلامت اوسه. اوس ډاډه شه، ډاډه شه.“ کله چې هغهٔ ما سره خبرې وکړې، ما ته طاقت مِلاو شو او ورته ومې ووئيل، ”اے مالِکه اوس خبره وکړه، ځکه چې تا ما له

طاقت راکړے دے." ۲۰ نو بیا هغۀ وفرمائیل چې، "تا ته پته ده چې زۀ ولې تا له راغلے یم؟ زۀ به زر د فارس د شهزاده خلاف جنګ له واپس لاړ شم، او څنګه چې زۀ لاړ شم، د یونان شهزاده به راشی، ۲۱ خو زۀ به اول تا ته هغه څۀ وواېم چې څۀ د حقیقت په کِتاب کښې لیکلے شوی دی. د دوئ خلاف هیڅ څوک هم زما مدد نۀ کوی بغیر د میکائیل ستاسو د شهزاده نه.

١١ ١ او د داریوس میدی د بادشاهۍ په اول کال، زۀ ودرېدلم چې هغه مضبوط او تکړه کړم. ۲ نو بیا اوس، زۀ تاسو ته رښتیا وایم.

د قومونو په خپلو کښې جنګونه

په فارس کښې به نور درې بادشاهان راوچت شی، او بیا به څلورم بادشاه راشی، څوک چې به د هغوئ ټولو نه زیات مالداره وی. هغۀ د خپل دولت په ذریعه طاقت حاصل کړے دے، نو هغه به هر څوک د یونان د حکومت په خلاف راوچت کړی. ۳ نو بیا به یو زورَور بادشاه راشی او هغه به په لوئ اختیار سره بادشاهی کوی او هر څۀ چې یې زړۀ غواړی هغه به وکړی. ۴ خو د هغۀ د ښکاره کېدو نه وروستو به د هغۀ بادشاهی ټوکړې ټوکړې شی، او دا به په څلورو حِصو تقسیم شی. دا به د دۀ اولاد ته پاتې نۀ شی، او نۀ به بیا هغه داسې طاقتوره وی لکه څنګه چې اول وه، ځکه د دۀ بادشاهی به د بېخ نه ختمه شی او نورو ته به حواله کړے شی. ۵ د جنوب بادشاه به مضبوط شی، خو د هغۀ

یو آفسر به د هغهٔ نه زیات مضبوط شی او هغه به د هغهٔ نه په زیات طاقت سره په خپلو خلقو حکومت کوی. ﴿٦﴾ څو کاله پس به د جنوب او د شمال بادشاه په خپلو کښې اِتحاد جوړ کړی. د جنوب د بادشاه لور به د شمال بادشاه ته د اِتحاد جوړولو دپاره وادهٔ کړے شی، خو هغه به په خپل خاوند اثر رسوخ ونهٔ ساتلے شی هغه او د هغې اثر رسوخ به ختم شی. نو هغه به بیا سره د خپل پلار او شاهی خِدمت کوونکو ووژلے شی. ﴿٧﴾ نو بیا به د هغې د خاندان نه یو کس راوچت شی چې د هغې ځائ ونیسی. او هغه به د شمال د بادشاه په فوج حمله وکړی او هغه قلعه ګانو ته به ننوځی، هغه به د هغوئ خلاف جنګ وکړی او کامیاب به شی. ﴿٨﴾ هغه به د هغوئ معبودان، د هغوئ د پیتلو بُتان او د هغوئ قیمتی د سپینو او سرو زرو سامان قبضه کړی او ځان سره به یې مِصر ته یوسی. او د څو کالو پورې به هغه د شمال په بادشاه حمله ونهٔ کړی. ﴿٩﴾ بیا به د شمال بادشاه د جنوب د بادشاه په سلطنت حمله وکړی خو هغه به واپس شی او خپل مُلک ته به لاړ شی. ﴿١٠﴾ د هغهٔ زامن به د جنګ دپاره تیار شی او یو لوئ لښکر به جوړ کړی، دا به لکه د سېلاب غوندې وی او جنګ به د هغهٔ قلعه ګانو ته وورسوی. ﴿١١﴾ بیا به د جنوب بادشاه په غصه کښې راوځی او د شمال د بادشاه په خلاف به جنګ وکړی، خوک چې به لوئ لښکر تیار کړی خو هغوئ به هم شکست وخوری. ﴿١٢﴾ کله چې فوج تباه شی نو د جنوب بادشاه کښې به غرور راشی او هغه به په زرګونو خلق مړهٔ کړی، خو هغه به د هېر وخت پورې کامیاب نهٔ شی. ﴿١٣﴾ ځکه چې د شمال بادشاه به بل لښکر راغونډ کړی، د وړومبی لښکر نه به غټ وی، او یو څو کاله

پس به هغه د یو لویٔ لښکر سره په هر قسمه وسلو سمبال راشی. ۱۴ په هغه وخت کښې به ډېر خلق د جنوب د بادشاه خلاف راپاڅی. ستا د قوم پارېدلی خلق به د رویا په پوره کېدو کښې بغاوت وکړی، خو هغوئ به کامیاب نۀ شی. ۱۵ نو بیا به د شمال بادشاه راشی او قلعه بند ښار د قبضه کولو دپاره به د خاورو ډیری جوړ کړی. د جنوب فوجیان به دوئ ایسارولے نۀ شی، تر دې چې د ټولو نه ښۀ او زورَور فوجیان به هم د هغوئ مقابله نۀ شی کولے. ۱۶ حمله کوونکے بادشاه به هم هغه څۀ کوی څۀ چې يې زړۀ غواړی، څوک به د هغۀ خلاف نۀ شی ودرېدلے. هغه به ځان په ښائسته مُلک کښې آباد کړی او هغۀ سره به د هغې د تباه کولو اختيار وی. ۱۷ هغه به یوه منصوبه جوړه کړی چې د خپل ټول سلطنت د زور سره راشی او هغه به د جنوب د بادشاه سره اِتحاد وکړی. او خپله لور به هغۀ ته وادۀ کړی د دې دپاره چې سلطنت تباه کړی، خو د هغۀ منصوبه به کامیابه نۀ شی او نۀ به فائده ورکړی. ۱۸ هغه به ساحلی علاقې خوا ته خپله توجو وګرځوی او په ډېرو علاقو به قبضه وکړی، خو د یو بل مُلک فوجی کمانډر به د هغۀ ګستاخانه رویه ختمه کړی او په شرمونو به يې وشرموی. ۱۹ د دې نه پس به هغه خپل مُلک کښې خپلو قلعه ګانو ته واپس شی خو هغه به تیندک وخوری او ویه غورزیږی نو د هغۀ نام و نشان به پاتې نۀ شی. ۲۰ د هغۀ په ځائ به بل بادشاه راشی هغه به محصُول اخستونکی ولیږی چې شاهی شان و شوکت پرې وساتی. خو په لږو ورځو کښې به هغه تباه شی، خو نۀ د غصې په وجه او نۀ د جنګ په وجه.

د شام يو بدعمله بادشاه

٢١ د هغهٔ په ځائ به يو بدعمله سړے بادشاه شی چې د بادشاهۍ حق به ورته نهٔ وی حاصل. هغه به ناګهانه راښکاره شی، او په سلطنت به حمله وکړی، په چالاکۍ او ټګۍ سره به بادشاهۍ قبضه کړی. ٢٢ د هغهٔ په وړاندې به لوئ لښکر جارُو شی، هغه او مشر اِمام به تباه شی. ٢٣ هغهٔ سره د لوظ کولو نه پس به هغه د هغوئ سره دوکه وکړی او د لږو کسانو سره به هغه قدرت حاصل کړی. ٢٤ ناګهانه به مالداره صوبې ونيسی نو هغه به په هغوئ حمله وکړی او هغه هر څهٔ به حاصل کړی چې د هغوئ پلار نيکهٔ نهٔ وو حاصل کړی. هغه به غنيمت، لوټ شوے دولت په خپلو ملګرو کښې تقسيم کړی. هغه به د قلعه ګانو د قبضه کولو منصوبې جوړې کړی خو دا به د لږ وخت دپاره وی. ٢٥ د يو لوئ لښکر سره به هغه زور ولګوی او په نرتوب به د جنوب بادشاه په خلاف جنګ وکړی. د جنوب بادشاه به هم د خپل لوئ او طاقتور لښکر سره جنګ وکړی، خو هغه به د شمال د بادشاه په وړاندې د هغه منصوبو په وجه ونهٔ دريږی کومې يې چې د هغهٔ په خلاف جوړې کړې دی. ٢٦ هغوئ څوک چې د بادشاه روټۍ خوری هغوئ به د هغهٔ د تباه کولو کوشش وکړی، د هغهٔ لښکر به ختم شی، او ډير به په جنګ کښې مړهٔ کړے شی. ٢٧ نو دواړه بادشاهان به د شيطانۍ نه ډکو زړونو سره په يو ميز کښېنی او يو بل ته به دروغ ووائی، خو يو به هم کامياب نهٔ شی ځکه چې خاتمه به بيا هم په خپل مقرر وخت راشی. ٢٨ د شمال بادشاه به ډير دولت سره خپل مُلک ته واپس شی، خو د هغهٔ زړهٔ به د مقدس لوظ

خلاف شی. هغه به دې ته نقصان ورسوی او بیا به خپل مُلک
ته واپس لاړ شی. ۲۹ په مقرر وخت به هغه بیا په جنوبی
مُلک حمله وکړی، خو دې ځل به یې نتیجه د مخکښې نه بدله
وی. ۳۰ د مغربی سمندر د غاړې کشتۍ به د هغهٔ مخالف
راشی، او هغه به زړهٔ بائیلی. بیا به هغه واپس شی او خپله
غصه به د مقدس لوظ په خلقو وباسی. هغه به واپس شی او
په هغوئ به مهربان شی څوک چې مقدس لوظ هېروی. ۳۱
د هغهٔ لښکر به راشی چې د عبادتګاه بې‌حرمتی وکړی او
روزانه قربانۍ به بندې کړی. هغوئ به هلته هغه ناپاکه بُت
ودروی کوم چې به تباهی راولی. ۳۲ بادشاه به په غوړو
خبرو سره هغوئ دوکه کړی چا چې لوظ مات کړے دے،
خو کوم خلق چې خپل خُدائ پاک پېژنی هغوئ به زورَور
وی او د هغهٔ مقابله به وکړی. ۳۳ څوک چې هوښیار دی
هغوئ به ډېرو ته صحیح تعلیم ورکړی، خو د څهٔ وخت دپاره
به هغوئ په تُوره قتل کړے شی یا به وسوزولے شی یا به قېد
کړے شی او یا به لوټ کړے شی. ۳۴ کله چې هغوئ
راپرېوځی ورته به صرف لږ مدد مِلاو شی، او ډېر چې
مخلص نهٔ دی ورسره به ملګری شی. ۳۵ څهٔ هوښیاران به
قتل کړے شی، د دې دپاره چې د آخر وخت پورې صفا،
خالص او بې‌داغه کړے شی ځکه چې مقرر وخت راتلونکے
دے. ۳۶ بادشاه به هغه څهٔ کوی څهٔ چې یې زړهٔ غواړی.
هغه به خپل ځان د هر معبود نه اوچت او لوئ ګڼی او د
خُدائ پاک خلاف به هم کُفر وائی څوک چې د ټولو معبودانو
خُدائ پاک دے. هغه به کامیاب شی تر هغه وخته چې د
غضب وخت پوره شوے نهٔ وی، ځکه څهٔ چې وئیلے شوی
دی هغه به پوره کیږی. ۳۷ هغه به د خپل پلار نیکهٔ معبودانو

له عزت نۀ ورکوی او نۀ هغه معبود له کوم چې د ښځو
خوښ دے، او نۀ به د يو معبود عزت کوی، خو هغه به خپل
ځان د دې ټولو نه اوچت ګڼی. ۳۸ د دې په ځائ به هغه د
قلعه ګانو د معبود عزت وکړی، د هغه معبود کوم چې د دۀ
پلار نيکۀ نۀ پېژندلو. هغه به د هغۀ عزت د سرو او سپينو زرو
او قيمتی کاڼو او قيمتی تُحفو ورکولو سره وکړی. ۳۹ هغه
به د پردی معبود په مدد سره په مضبوطو قلعه ګانو حمله
وکړی او د هغوئ به ډېر عزت کوی څوک چې د هغۀ
حکومت منی. هغه به هغوئ په ډېرو خلقو حکمرانان مقرر
کړی او په اجر کښې به په هغوئ زمکه تقسيم کړی. ۴۰ په
آخر وخت کښې به د جنوب بادشاه هغۀ سره په جنګ شی،
او د شمال بادشاه به د هغۀ خلاف د جنګی ګاډو او آسونو
سوارو او ډېرو سمندری کشتو سره راوځی. هغه به په ډېرو
مُلکونو حمله وکړی او هغوئ به لکه د سېلاب غونډې ختم
کړی. ۴۱ هغه به په ښائسته مُلک حمله وکړی. ډېر مُلکونه
به شکست وخوری، خو ادوم، موآب او د عمون مشران به د
هغۀ د لاس نه بچ شی. ۴۲ هغه به خپل حکومت په ډېرو
مُلکونو ومنی، او مِصر به ترې هم خلاص نۀ شی. ۴۳ هغه
به د مِصر د سرو او سپينو خزانې او ټول دولت قبضه کړی،
او ليبيا او ايتهوپيا به هم هغۀ ته تسليم شی. ۴۴ خو بيا به د
مشرق او شمال افواګانې هغه پرېشانه کړی، او هغه به په
ډېره غصه کښې راوځی چې ډېر خلق تباه او نيست و نابود
کړی. ۴۵ هغه به شاهی خېمې د سمندر او د ښائسته مقدس
غرۀ په مينځ کښې ولګوی. بيا هم به د هغۀ خاتمه راشی، او
هيڅ څوک به د هغۀ مدد نۀ کوی.

١٢ ١ په هغه وخت کښې به میکائیل، د فرښتو لوئ
سردار څوک چې ستا د قوم حفاظت کوی، راوچت شی.
هغه به داسې د مصیبت وخت وی چې داسې به د قومونو د
پېدایښت نه تر دې وخت پورې نۀ وی شوے. خو په هغه
وخت کښې به ستا د قوم نه هغوئ بچ شی، د چا نوم چې د
خُدائ پاک په کِتاب کښې لیکلے شوے وی. ٢ نو بیا به
هغه ګڼ خلق څوک چې په خاورو کښې پراتۀ دی راپاڅی،
څوک به د ابدی ژوند دپاره، او څوک د رسوائی او ابدی شرم
دپاره. ٣ څوک چې هوښیار دی د نمر د شغلو په شان به
ځلیږی، او هغوئ څوک چې ډېرو خلقو ته د صداقت
لاربښودنه کوی، هغوئ به لکه د ستورو په شان د تل دپاره
ځلیږی. ٤ خو تۀ اے دانیاله، دا کلام بند کړه او تر آخری
زمانې پورې پرې مهر ولګوه. ډېر خلق به اخوا دیخوا ګرځی
چې خپل عِلم کښې اضافه وکړی.“ ٥ بیا ما دانیال وکتل
چې زما په وړاندې دوه نور سړی ولاړ وُو، یو د سیند په دې
غاړه او بل پورې غاړه ولاړ وو. ٦ په هغوئ کښې یو د هغه
سړی نه تپوس وکړو چې د کتان جامې یې اغوستې وې، او
څوک چې د اوبو په غاړه ولاړ وو، ”نو دا حېرانېدونکې خبرې
به نور په څومره وخت کښې پوره شی؟“ ٧ د کتان د جامو
والا سړی څوک چې د اوبو دپاسه وو هغۀ خپل دواړه لاسونه
آسمان ته اوچت کړل او ما واورېدل چې هغۀ د ژوندی
خُدائ پاک په نوم قسم وخوړو او وې فرمائیل، ”دا به د درې
نیمو کالو پورې وی. کله چې په مقدسو خلقو ظلم ختم شی
نو بیا به دا هر څۀ سر ته ورسیږی.“ ٨ ما دا هر څۀ

واورېدل، خو پوهه پرې نهٔ شوم. نو ما ترې تپوس وکړو،
"زما مالِکه، د دې ټولو خبرو به څهٔ اَنجام وى؟" ۹ نو هغهٔ
جواب راکړو، "اے دانیاله، په خپله لار په آرام سره لاړ شه،
ځکه چې تر آخره وخته پورې به کلام بند شى او مهر به پرې
لګېدلے وى. ۱۰ ډېر به پاک، بېداغه او صفا کړے شى،
خو بدعمله به بدعمله پاتې شى. يو بدعمله به پرې هم پوهه نهٔ
شى، خو هغوئ څوک چې هوښيار دى، هغوئ به پرې پوهه
شى. ۱۱ د کوم وخت نه چې د روزانه قربانۍ ختمې شوې
دى او د تباهۍ ناپاکه بُت اېښودے شوے دے، د هغې نه به
دولس سوه او نوى ورځې تېرې شى. ۱۲ بختور دى هغوئ
څوک چې دیارلس سوه او پينځهٔ دېرش ورځو ختمېدو پورې
صبر وکړى. ۱۳ ترڅو چې ستا تعلق دے په خپله لار تر
آخره لاړ شه. تهٔ به وفات شې، نو تهٔ به په آخرى ورځو کښې
بيا راژوندے شې د دې دپاره چې خپل ميراث درته مِلاو
شى."

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹